

Rozhovory se životem

84

OBSAH

Žehnání Josefem z Nazaretu-----	3
Duchovní přípravy Krista před svou inkarnací-----	8
Josefova poslušnost-----	15
Světlo Betléma-----	19
Ježíšovo dětství a mládí-----	20
Vnitřní zápas dospívajícího Ježíše-----	24
Zajímejte se víc o svůj budoucí domov-----	25
Zlý pohled-----	26
Zranitelnost o Vánocích-----	31
Svoboda a anarchie -----	34
Pozorujte se!-----	38
Příliš tužeb život komplikuje-----	41
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	42

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

ŽEHNÁNÍ JOSEFEM Z NAZARETU

Svatý Boží mír nechť je s vámi!

Boží svatý mír s vámi!

Svatý Boží mír s vámi!

Ve vděčnosti a pokoře plním svůj úkol a chci ho s pomocí Boží plnit i nadále. Jsem sice odkázán na prostředníka, ale i tak chci použít všechny své síly k tomu, abych oslovil vaše srdce, vaši úroveň vědomí a přivedl vás do vyšší vi-brace. Proto třikrát volám: „Boží svatý mír s vámi!“

Je snazší, pokud nevytváříte protivibraci a jste stejně vyladění.

Prosím všechny duchovní bytosti, které přišly se mnou – a je jich tu hojně – aby přistoupily k lidským sourozencům a pomohly jim zvýšit vibraci, a tím odvrátit potencionální disharmonie. Pak si také mohou tuto energii odnést s sebou.

Všechno, co vy, oddaného srdce a vědomí, jste v důvěře ve mě vložili, má vám být ve jménu Ježíše Krista poskytnuto.

Žehnání do Čech

Žehnám i svíčky sourozenců v Čechách a prosím o pomoc i pro ně! Neboť mezi nimi jsou mnozí trpící nesnázemi. Přišli sem jejich andělé ochránci a poneseou do Čech světlo míru, klidu a pokoje, které se přes vás a přes ně vylije.

Vše, co jste sem v důvěře přinesli, nechť je naplněno pokojem a duchovními silami! Tím vzniká harmonie míru, kterou nám Ježíš zanechal. On řekl svým apoštolům: „Dávám vám svůj mír!“ A předávám ho vám všem. Proto je vše požehnáno: od květiny po sošku, svíčky, až po vaše duše tak, aby mohly pozemské disharmonie ustoupit. Vezměte ho také s sebou k sourozencům nebo příbuzným, kteří jsou doma a nemohli přijít.

Budu vám s láskou sloužit! Tímto děkuji a uzavírám akt požehnání.

Vánoční společenství je vždy veliké

Vzpomínáme na milé sourozence, kteří od posledních Vánoc přešli na druhou stranu a z nichž někteří jsou již zde. Ti, co jsou již na oné straně mnoho let, dávají věrně pozor na své milované dlící ještě na Zemi. Dnes jsou tu s námi. Jsou s vámi spojeni. Neboť pokaždé, když přijdu, můžu díky

Kristově síle a díky mému nasazení vzít mnoho sourozenců s sebou. Hardus ne, ten je odkázán na své duchovní pomocníky a na duchovní lékaře. Za nevědomé duše a orientaci na jejich duchovní vývoj jsou zase zodpovědné duchovní misionářské bytosti. I ty provází vysoký specializovaný vedoucí, aby tady nemohly zasáhnout negativní síly.

Vysoké duchovní bytosti ve službě Krista

Kristus, Marie a já (Josef z N.) jsme vedli rozhovor a nyní řeknu o čem. Poznáte v něm také vztah mezi námi a názorem lidí na Zemi.

Kristus vyslechl naše prosby a diskusi a řekl: „Přidělil jsem vám mnoho poslů: posly světla, lásky, míru, duchovního pokroku, zvěstování, duchovních věd či poučení. Přidělil jsem také posly radosti, boje a mnoho dalších seskupení duchovních bytostí.“

Kristus hovořil o tisících a tisících nebeských knížat, kteří jsou též představenými jedné skupiny, a to ne na Zemi samotné. Ta působí se svými společenstvími daleko do říše Satanovy. Na všechny se ale vztahuje následující: „Jděte tam a pracujte ve vinici Páně!“ Místo slova „Páně“ řekl „Abba“, Otce. Když jsme se rozloučili, věděli jsme s Marií dobře, oč jde.

Ještě bych se vás chtěl zeptat: Kdo si myslíte, že je vyšší duchovní bytostí z nás dvou, Marie nebo já? (Josef čeká na reakci.) Ano, myslel jsem si to. Většina z vás řekla Marie. Povím vám pravdu, jak to činím již po desetiletí: Nikdo z nás dvou není z duchovního pohledu výše postaven.

Marie dostala od Krista úkol vyzařovat a působit v místech, kde má stoupence a kde je milována. Tam se zjevuje, pomáhá k návratu zpět a pokouší se dosáhnout, pokud možno změny smýšlení vedoucích společenství víry. Bohužel dosud byla málo úspěšná, velký posun se jí ještě nepodařil. Proto se teď bude Marie a její poslové zjevovat zesíleně.

Bohužel většina lidí ze společenství věřících nebere její zjevení za skutečné nebo ho nepřijímá. Mnozí to ani neřeknou na veřejnosti.

Medjugorie

Často jsem mluvil s Marií o Medjugorii: „Proč ani tam, kde se tak obětuješ, shromažďuješ síly, proč ani tam se to neprosadí? Existuje sice společenství věřících, věří v Boha, v Krista, v tebe, podnikají tam poutě, ale ve svém životě se chovají, jako by se nic nestalo.“

Je pro nás těžké to pochopit. Ano, jsou jedinci, někdy je jich i víc, kteří se snaží rozšiřovat její poselství. Ale mnozí si jen neustále stěžují a skoro vždycky na závěr přijde to samé: „Modlete se, prostě a modlete se růženec!“ Co je v pozadí?

Dnes slavíme vánoční noc pravdy a pravda je zaostřena také na to, co je možné. Možného by v Medjugorii bylo mnohem, mnohem více. V čem je chyba?

V Matce Marii a jejích vyslaných duchovních bytostech neboli andělech, jak jim říkáte, to není. Je to jen a jen v těch, co poselství přijímají. Teď si v duchu říkáte: Ach ano, jestliže oni to podávají tak, jak to jsou schopni přijmout, pak to nemůže vyjít.

Důvod je ale jinde! Důvod spočívá v tom, že předávající nemají výcvik média, prostředníka. „Zjevení“ jsou aktem milosti Marie, popř. Krista, a tento akt milosti je stále činný. Avšak katolická církev dodnes události v Medjugorii neuznala, proto nebyli ani předávající s pomocí duchovního světa mediálně vyškoleni. Určitě by se však někdo našel, kdo by je duchovně vycvičil. Mediální jsou, jinak by zjevení nepřijali a jasnovidně nevnímali. V čem to tedy vězí? Kvůli chybějícímu mediálnímu výcviku však **nejsou schopni kvalitně předávat sdělení!** Bylo by ovšem něco velkého, kdyby lidé poselství alespoň následovali! Každý měsíc se zjevují Mariini poslové v Medjugorii, lidé o tom čtou, předávají dál, ale nežijí podle toho. Vidíte tedy, jak těžké to Matka Marie má.

Věstec z Leonharda

A nyní o zvěstujícím v Leonhardu v Korutanech. Vystupoval v Itálii a přicestoval až do Korutan. K tomu možná řeknete, že to je pochybné, nepravdivé nebo i přitažené za vlasy, neboť co dává, není nic jiného než opakování různých lidských a duchovních textů z Bible. Nyní se ale dostaneme na duchovní stránku. Slavíme duchovní vánoční noc. Duchovní svět nikoho neodsuzuje, a už vůbec ne kvůli eventuálně špatně pochopeným slovům či nesprávným názorům atd. Navíc toto takzvané médium ukazuje na shovívavost Krista i Matky Marie.

Má to však tu nevýhodu, že běžný člověk si myslí, že dlouholeté předávání údajných sdělení nemůže přicházet z nebeských sfér. Jiným sourozencům to však nevadilo a řekli: „Dnes k nám přišlo nebe!“ a to ze zcela určitého důvodu: Byla tam přítomná velmi skromná žena a fotografovala z místa, které určil zvěstující. To činila ne jednou, ale pro jistotu vícekrát. A když nechala film vyvolat, byla vidět bílá postava v šedomodré moři mlhy.

Matka Marie a Josef z N. o jejich působení

Každý si může myslet, co chce, nese ale za své myšlení zodpovědnost a bude po přechodu na druhou stranu s tím, co myslel, konfrontován. Zejména posledně jmenovaný příklad má vám jen ukázat, že Matka Marie se zjevuje častěji, než můžete upozorovat. Příběh ze Syrakus vám nemusím vyprávět, ten si můžete přečíst, (pozn. redakce: viz internet Slzy Panny Marie v Syrakusách) rovněž i o Lurdách, Fatimě atd., vše bylo často diskutováno, zdokumentováno a jako pravda přijato.

Nyní se nacházíte v pokročilé časové periodě, podrobněji se nevyjádřím. Proto je pro vás důležité, abyste se drželi Krista, Matku Marii brali jako ukazatel a aby nebe, jak to tito sourozenci nazvali, přišlo i k vám na Zemi.

Když jsem o tom hovořil s mojí pozemskou manželkou Marií, řekla: „Ty to máš lehčí než já. Já se snažím staletí a vedoucí věřících stále nic na svých dogmatech nezměnili. Vy nemáte žádná dogmata. Máte svobodné duchovní slovo.“

„Co tím myslíš, Marie?“

„Dostal jsi od Krista úkol rozšiřovat duchovní pravdy. Sestavil jsi tým a ten působí jak na Zemi, tak i zde. Vždy když nějaký pozemský člověk vypadne, nastoupí na jeho místo jiný a pracuje na rozšiřování dál. Jak to děláš?“

Odpověděl jsem: „Jsou přesvědčeni o pravdách, které my, poslové, jim padesát let oznamujeme, kterými pomáháme posouvat jejich duchovní vývoj vpřed. Cítí to, a proto se s nadšením ujímají bližního.“

Tu řekla Marie: „Takže lze říci, že hraješ o oktávu výš neboli světleji. A sourozenci vás následují.“

„Co tím přesně myslíš?“

„Já mám mnoho, velmi mnoho lidí, mnohem více než ty. S nejrůznějšími vibracemi. Ale nemůžu dospět k žádnému sjednocení tak jako ty. Proto vibruje i tvoje oznamování duchovních pravd o jednu oktávu výš než u „normálních“ křesťanů.“

„Jak nás tedy nazýváš?“

„Nazvala bych vás duchovními křesťany, to vystihuje termín o jednu oktávu výš.“

Zeptal jsem se jí: „Nemůžeš také takové skupiny vytvořit svými posly?“

Tu mi smutně odpověděla: „Oni lpí na tradičním. Lpí na své takzvané víře, na víře otců, na víře, do které se narodili. Jen málokteří se rozhodnou

samostatně myslet a ti pak ujdou určitou vzdálenost. Někteří sice jdou dál, ale potom odpadnou, a to nechci.“

Marie nikoho nenutí – ani Boží poslové to nedělají. Místo toho chce skrze zjevení přivést lidi k víře v Boha, Kristus jí k tomu dává sílu.

Já jsem to vyprávěl a budu ještě dál vyprávět, protože je to pro nás důležité, abychom zůstali jednotnou skupinou, společenstvím duchovních křesťanů.

Ohrožení společenství

Moji duchovní učitelé, obzvláště učitel Hardus, který vám nyní hlavně přináší duchovní pravdy, jsou se mnou nejdůvěrněji spojeni. On zná vaše společenství, vidí kolísání těch, co jedou po dvou kolejích, ve srovnání s těmi, co jedou po jedné koleji, a to věrně. Pro ty první je důležité poznat, že v našem společenství jsou učení předávána tak, jak to pravda vyžaduje a Kristus chce. Jak stoupáte v duchovním vývoji, tak vás poučujeme ve větším rozsahu. Význam toho oceníte, až zavřete své pozemské oči. Zisk bude veliký! K čemu jiní potřebují možná dlouhý čas, to vám se podařilo napravit v krátké době.

Proto je důležité netvořit vazbu s nikým, kdo není na podobném stupni společenství. Je to zcela zbytečné a já nedovolím a ani Kristus nedopustí, aby někdo chtěl rozbít skupinu nebo se v ní usadil. To nepřichází v úvahu! Nasedám všechny své bojovníky a síly, neboť to vnáší neklid, nespokojenost a žádný duchovní pokrok.

Nikdo není bez chyb, ale pokud se možnost vzniku chyb předem zná, může se jim zabránit.

Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště;
pavézou a krytem je ti jeho věrnost ...

On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na
všech tvých cestách ...

Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem,
on zná moje jméno“ (Žalm 91: 3 – 4, 11, 14).

DUCHOVNÍ PŘÍPRAVY KRISTA PŘED SVOU INKARNACÍ

Abych dokázal své myšlenky přetransformovat tak, abyste z nich měli maximální užitek, musím použít pozemskou terminologii a vžít se do vašeho pozemského citění. Vždyť smyslem našich duchovních oznámení je dovést vás k duchovní zralosti, poznání a uvědomění!

Nyní k tématu: Příprava Krista na svou inkarnaci.

Čím více se podle Božího plánu spásy a osvobození blížila doba Kristovy inkarnace, tím více se na ni on a jeho věrní připravovali.

Mimo jiné Kristus uspořádal slavnost, na níž se loučil. Taková duchovní slavnost přesahuje vaše pozemské představy, protože kdo se jí zúčastní, ten pozdvihne své duchovní vědomí. Abyste z řečeného i vy dnes získali, pozdvihněte prosím i vy své duchovní vědomí.

Kdo byl pozván na slavnost? Všichni, kteří se mohli uvolnit ze svých duchovních úkolů. Všichni, co převzali zvláštní úkoly pro budoucnost, byli při tom a také se zúčastnili všichni, kdo byli do Božího plánu osvobození Kristem zařazeni.

Slavnost netrvala dny, nýbrž dlouhý čas - proběhlo mnoho vystoupení, zazněly modlitby, písně aj.

Byly ale také vedeny vážné duchovní rozhovory a proběhl i slavnostní slib. Neboť v plánu spásy a osvobození, tedy když bude Kristus jako Ježíš na Zemi, musel být v Kristově královské říši respektován duchovní pořádek. Proto bylo třeba objasnit mnoho závažných duchovních problémů, zejména kdo bude po dobu Kristovy inkarnace plnit jaké úkoly. Všem bylo jasné, že Kristovy pravomoci musí být dočasně rozděleny. Od onoho časového bodu měla stanovená nebeská knížata a archandělé nastoupit na jeho místo a zachovávat duchovní pořádek. Mnohé se domluvilo, mnohé objasnilo. Všichni, počínaje archanděly a nebeskými vůdci, patriarchové, andělé, devas a všemožné nebeské chóry, nebeské zástupy aj., svému králi poslušně a s plným nasazením přitakávali.

Poté, co bylo přesně stanoveno a domluveno vše, co se mělo v plánu spásy a osvobození odehrát – plán jim byl dán dřív, ale všichni do něho neměli vhled – nastalo pro Krista to nejnitternější: uchýlil se do jednoty s Otcem,

vy to lidsky nazýváte: „odebral se k Otcí.“ Takže s Ním všechno ještě jednou prohovořil. Nezapomeňte, přihlásil se dobrovolně a dobrovolně se přihlásili také všichni, kteří svému králi chtěli sloužit. V duchovní říši je vše dobrovolné, milí sourozenci!

Tehdy naposledy projednal Kristus se svým Otcem průběh své inkarnace v plánu spásy a osvobození.

Otec mu objasnil, že jako člověk už nebude mít takovou moc, protože od Něho neobdrží sílu v intenzitě, jakou dostává coby král nebeských říší zde. Vypadá to tvrdě, ale Boží spravedlnost a moudrost mu vyjevila, že přestože se bude snažit a bude mít dobrou vůli, může od Něho požadovat jen tolik síly, kolik jí bude třeba pro splnění úkolu.

Milí sourozenci, mějte na paměti: Bůh, nebeský Kristův Otec, s ním jednal velmi rozhodně. Nedostane žádné zálohy, bude si muset na Zemi za-sloužit vše, co při své inkarnaci potřebuje k tomu, aby odolal, vydržel a od Boha neodpadl. Kristus neměl žádná privilegia! Pavel měl tedy pravdu, když napsal: On nám byl ve všem roven!

Toto mu tedy v oněch dobách oznámil Bůh, jeho milovaný Otec, jenž je láska. Jak se asi musel Kristus cítit! Věděl, že hutnost hmoty bude velmi těžká. Věděl to, protože mnozí, které poslal, už se do duchovní říše nevrátili - byli Satanem pokoušeni a padli. Jak těžko muselo být Kristu u srdce, jakou úzkost musel cítit! Ale Otec mu též vysvětlil, proč tomu nemůže být jinak. Satan, jeho protihráč, pak nebude moci říct: „Porazili jste mě jen s pomocí Boží a Jeho mocí!“

Bůh mu tedy poskytl jen to, co bylo bezpodmínečně nutné. Přesto Kristus znovu souhlasil s tím, že tuto inkarnaci dobrovolně vezme na sebe.

Rozloučení s Otcem bylo velmi srdečné a sjednocující. Kristus nevěděl, zda ho moc temna také nesvede k odpadnutí, jako se stalo mnoha jiným, protože byli slabí, a tak padli. Otec ho posílil a dal mu s sebou definitivní plán spásy a osvobození s tím, že měl nastalou situaci projednat se svými věrnými.

Slavnost se chýlila ke konci, když se Kristus opět objevil ve svém paláci. Tu si mnozí všimli: Něco se muselo stát, Kristus je stísněný! Nebyl skleslý ve vašem slova smyslu, ale opravdu na něm ležela obrovská zátěž. Jako pomazaný král měl v nebesích veškerou moc. Nikdy ji nevyužil. Nepanoval jako král, jen vedl a provázel. Směřoval své sourozence k lásce a vytrvalosti, trpělivosti, upřímnosti a velkorysosti.

Zavolal ty, kteří se přihlásili ke spolupráci a dali mu své slovo, a nejvyšším bytostem vyjevil definitivní plán. Přestože odhalil dramatické situace, které bude muset prožít, nikdo, opravdu nikdo se nenechal odradit od přání jít společně s Kristem bojovat a vést zápas až do konce. Vždyť bylo třeba padlým sourozencům přinést lásku, světlo a svobodu! Všichni radostně souhlasili.

Když Kristus se svými věrnými vystoupil z paláce, zavřela se královská brána. Ještě jednou ho radostně povzbudili a pak odešli za svou prací. Pouze postranní vchod do jeho paláce zůstal otevřený. Tudy budou moci vcházet nebeská knížata, archandělé a další vysoké bytosti, aby nahlédli do plánu spásy a osvobození. Mohli v něm totiž kdykoli provést korektury, tak zněla domluva s Kristem. I strážci byli před vchod postaveni. „Proč?“ zajímá vás, milí sourozenci, „ve vysokých duchovních sférách přece strážci nejsou třeba!“ Ale jsou, vždyť plán nesměl být prozrazen a každá duchovní bytost má vlastní svobodnou samostatnou vůli. Nechtěli proto riziko podstoupit.

Stanovené uzlové události a situace ovlivněné Ježíšovou lid-skou vůlí

Uzlové události byly stanoveny pro Krista (tehdy inkarnovaného jako Ježíše z Nazaretu) již v duchovních dimenzích a byly zásadní pro splnění plánu. Proto bylo nutné je vysokému duchovnímu světu sdělit.

I vy můžete ve svém pozemském životě poznat jisté osudové zastávky. Měli byste je přesně pochopit a stále mít na zřeteli, že každý z vás si dobrovolně před inkarnací založil takovou malou duchovní knížku života (pozn. redakce: Akaša kroniku). Před každou inkarnací duchovní bytost, která již dosáhla dostatečné zralosti, si se svými duchovními vedoucími vytyčila osudovou cestu. Proto je tak důležité odhalit na Zemi uzlové body na vašich životních cestách. Obzvlášť významné to bylo na pozemské pouti Krista jako Ježíše z Nazaretu.

Betlémská hvězda

Poznávacím znamením vašich pozemských králů je jejich koruna. Kristus se ale zřekl pozemské koruny, přestože v duchovním světě má tu nejkrásnější. Ovšem jednoho se v žádném případě nevzdal – hvězdy! Pozemští králové mají korunu, avšak Kristus měl hvězdu, kterou pozemští králové nevlastní. Tato hvězda ho vyzdvihuje nad krále a další vládce pozemských i duchovních světů.

Prvním pevně stanoveným bodem tedy byla hvězda. Však proroci dlouhý čas předem oznamovali, že v čase, kdy se objeví, se narodí osvoboditel padlého tvorstva. Když ji hvězdopravci (astrologové) – vy také říkáte „mudrci“ nebo „tři králové“ - spatřili, věděli, že se narodil.

Narození se neodehrávalo v královském paláci. Tak si Kristus nepřál. Proběhlo nenápadně, ale bylo pevně dané. Neboť on chtěl přijít, aby padlé bytosti osvobodil!

Král Herodes

Nemůžu popisovat celý Ježíšův život, tak jenom krátce: Útěk do Egypta nebyl pevně daný, o něm rozhodla vůle jiného člověka. Satan věděl, že má v tento čas přijít na Zemi z duchovní říše vysoce postavená osobnost. Vsugeroval tedy Herodovi, že se narodí král. A hvězdopravci mu to potvrdili! Všechno záviselo na vůli Herodově – on rozkázal, aby byly zabity všechny děti do dvou let. Doufal, že tím zachrání svůj trůn, protože by mu ho mohl nový král vzít.

Nyní však vstoupil do děje archanděl Gabriel. Zjevil se Josefovi. Však ten příběh znáte! Dostáváte důkaz, milí sourozenci, že všichni zachovali Ježíši věrnost a chránili ho tak, jak kdysi slíbili.

Když byl Kristus ještě ve své říši, bylo zkontrolováno, zda všechny inkarnované vysoce postavené duchovní bytosti jako Marie, Josef, Jan Křtitel a mnoho dalších - budoucí apoštolové a učedníci Pána, Nikodém, Josef z Arimatie a Veronika jsou ochotni Pánu pomoci! Byl jim tedy odhalen široce rozprostřený plán spásy a osvobození.

Přišel tedy Gabriel a pobídl Josefa: „Vstávej! Vezmi ženu a dítě a uteč do Egypta! Zůstaň tam tak dlouho, dokud nepřijdu a neřeknu ti!“ V Božím plánu bylo totiž stanoveno, že Gabriel v případě nutnosti zasáhne jako ochránce. Jednoduché řešení.

Návštěva chrámu

Událost kolem dvanáctiletého Ježíše v chrámu nebyla pevně stanovená. Návštěva chrámu byla dobrovolná záležitost a odehrála se podle tradice. Zůstal zde volný prostor pro svobodnou vůli. Třetí den, při cestě domů, se opět zjevil Gabriel a rodičům chlapce Ježíše naléhavě doporučil: „Vraťte se! Hleďte ho!“ – a oni ho našli v chrámu. Marie se ptala: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Tvůj otec a já jsme tě s bolestí hledali!“ Ježíš ale odpověděl: „Vy jste nevěděli, že

musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ Jinak řečeno: Medialita chlapce byla už tak vyvinuta, že ho více přitahoval chrám a učení proroků než jeho pozemská rodina. Avšak „poslechl a podřídil se jim“. Ani toto nebyl pevně daný bod, milí sourozenci, ale svobodné rozhodnutí inkarnovaných vysokých duchovních bytostí.

Apoštolové

Nyní příklad pro pevně danou situaci: Přivedení apoštolů bylo pevně zakotvené v plánu spásy a osvobození. Mnoho let předtím se za tímto účelem inkarnovali a Boží duchovní svět je pak přivedl k Ježíši: jako první Ondřeje a Petra, potom Jana a Jakuba atd. Bylo to důležité, neboť tím Ježíš získal následovníky. Musel je mít, aby mohli mezi lidmi Země šířit jeho učení.

Křest v Jordánu

Dalším pevně daným bodem byl křest Ježíše. Zde se setkal s tím, o němž řekl: „On je ten největší, jenž byl zrozen ženou!“

Rozhovor mezi Ježíšem a Janem je písemně zachován. Jan nechtěl, aby ten v duchovním světě nižší křtil duchovně vyššího. Ale duchovní svět tomu z pověření Boha chtěl. Také tento pevně daný bod měl být splněn: Jeden Boží posel v podobě holubice se vznesl nad Ježíše, když byl ve vodě, na vodu přišel paprsek světla a seshora zaznělo: „Toto je můj milovaný syn! Toho poslouchajte!“ To bylo určeno apoštolům.

Svatba v Káni Galilejské

Nyní se dostanu k situaci obzvlášť krásné, byla pevně daná. Říkám úmyslně krásné, protože šlo o to, že se na Zemi z Mariina příbuzenstva potkal duálový pár za tím účelem inkarnovaný a slavil znovunalezení právě svatbou. Na ni byl Ježíš se svými učedníky pozván.

Abyste porozuměli duchovnímu pozadí, rozvedu to trochu víc. Na Zemi je totiž velmi vzácné, aby se zde duálové našli. Proto přišel na oslavu i Ježíš.

Ale existoval ještě jiný důvod: podle plánu spásy nastala doba, kdy Ježíš mohl a měl veřejně projevit svou moc.

Nejprve Bůh stvrdil Ježíše v Jordánu a nyní mu dal moc nad hmotou. Na co příroda potřebuje jeden dlouhý rok, k čemu je třeba mnoho lidské práce, potu a píle – totiž aby se vyrobilo víno – to Ježíš učinil za malý okamžik! Samozřejmě že to udělal za spolupůsobení cherubínů a archanděla Rafaela. Mluví

o tom široce, abyste pochopili, že všichni dodrželi slib společně působit v plánu spásy a osvobození. Znáte ten příběh, milí sourozenci: „Nemají už žádné víno,“ řekla Ježíšova matka synovi a on jí odpověděl: „Ženo, co s tím mám já společného? Má hodina ještě nepřišla!“ Chápete již, že zde byl přítomen duchovní svět Boží, že Matka Marie byla jasnovidná a předjímala, že Ježíšova hodina přichází? Boží poslové učinili přípravy. Ježíš to samozřejmě viděl také, ale byl poslušný vůči Božímu světu a řekl: „Moje hodina ještě nepřišla!“ On ještě výzvu přeměnit vodu ve víno neobdržel. Ale Ježíšova matka to již věděla a řekla služebníkům: „Co vám řekne, udělejte!“ Neboť už dostala od duchovního světa Božího upozornění: „Dojde k tomu!“ Duchovní zázraky, jak je označujete, nejsou na Zemi totiž nic jiného než vyšší síly působící na hmotu.

Pak poznal i Ježíš, že nadešel čas, neboť od vysokého duchovního světa dostal pokyn. Následující rovněž znáte. Mistr v jídle, který měl hodně zkušeností, ochutnal a řekl: „Všichni nejprve nabízejí dobré víno. Teprve když jsou hosté opojeni, vydávají horší. Toto je však dobré víno!“ – tak promlouval k ženichovi a jeho rodičům – „Dosud jsi ho uchoval!“ „Všichni se tomu divili a jeho apoštolové mu uvěřili.“ Takový byl duchovní záměr a duchovní efekt, milí sourozenci! Plán spásy a osvobození se měl tak naplňovat.

Další zázračné činy Ježíše nebyly všechny pevně dané.

Člověk, jenž se narodil slepý

Ale u tohoto slepého se opět jednalo o pevně danou situaci. Když se učedníci ptali: „Kdo zhřešil, řekni nám, on anebo jeho rodiče?“, odpověděl Ježíš: „Ne! Tento se narodil pro zjevení slávy Boží!“ I ona inkarnace, milí sourozenci, tedy byla v plánu stanovena předem.

Hora Tábor

Proměna na hoře Tábor byla také daná, neboť Eliáš a Mojžíš mluvili s Ježíšem a vysvětlili mu cestu utrpení. Toto mělo své duchovní pozadí.

Pevně dané bylo i to, že apoštolové nesměli či neměli být zajati. Neboť měli splnit zvláštní úkol, zvláštní misi: rozšiřování Ježíšova učení mezi celé lidstvo.

Velikonoční události

Utrpení a Ježíšovo umírání nebyl pevně daný bod v provedení, které nastalo. Bylo sice do jistého bodu předznamenáno, ale lidská vůle mohla mnohé změnit. Ovšem kříž jako symbol vítězství byl pevně dán!

Pověřený duchovní svět neustále jednal: Michael se svými zástupy a bojovníky pomáhal při zahnání obchodníků, směnárníků a mnoha negativních duchovních sil, kteří učinili chrám doupětem lupičů. I toto je důkaz, že duchovní svět zachoval svému králi věrnost i pak, kdy už byl jako Ježíš z Nazaretu člověkem.

Zmrtvýchvstání

Pevně daným bodem bylo pochopitelně zmrtvýchvstání. Neboť tak jako každý, opravdu každý, kdo kdysi obdržel od Boha život, vstane z mrtvých, tak ani Kristus v hrobě nemohl zůstat! To je pevně daný bod platící pro všechny děti Boží, pro celé padlé stvoření. To je přece obrovská radost! Radost, kterou vám dnes chci dát, moji milovaní, s sebou!

Sestup k Satanovi

Pak přišel další důležitý stanovený čin: sestup do Satanovy říše, boj s ním, jeho porážka a Poslední soud. Právě kvůli tomu se Kristus inkaroval! Tedy „sestoupil“, vstal z mrtvých a zjevil se svým učedníkům, aby získali pevnou víru ve své poslání. Neboť jeho poslání bylo nyní u konce.

Poslední večeře

Nakonec pohovořím o jedné pozemské slavnosti. Ježíš Kristus ji znal z duchovního světa. Jak tomu bylo doposud, shromáždil všechny své věrné pozemské souputníky, ty, kteří mu pomáhali a ještě měli pomoci, ve Večeřadle. Nejen jeho dvanáct apoštolů, ale i mnoho dalších bylo shromážděno v domě Nikodéma a Josefa z Arimatie. Dům patřil oběma, oba mu ho dali k dispozici pro poslední slavnostní akt na Zemi. I oni osobně byli přítomni. Toto shromáždění je paralela s duchovní slavností před odchodem Krista, zde se týkalo pozemského odchodu Ježíše, neboť již věděl: Nadchází hodina, v níž měl opustit Zemi! To bylo předem v Božím plánu stanovené.

Radujte se tedy, všichni se zdvihnete, všichni se jednou vrátíte domů. Neboť Kristus vám svým činem otevřel bránu.

JOSEFOVA POSLUŠNOST

Bůh budiž pozdraven, milí sourozenci, Bůh budiž pozdraven, milí pomocníci Krista a naši pomocníci na Zemi!

Milí sourozenci! Pro Josefa, pozemského otce Ježíše Krista, byla typická poslušnost.

Josef byl poslušný vůči Bohu, Kristu, Marii, vůči zákonům Mojžíše i zákonům jeho země.

1. Když byl Josefu, vysoké duchovní bytosti z první etapy tvoření, odhalen ozdravný a osvobozující plán pro člověka, přijal ho s radostí a obětavě se dal k dispozici Bohu, Kristu, Marii a andělům.

V souladu s tímto plánem se pak inkaroval a jako člověk si byl částečně své mise vědomý. Snažil se to, co slíbil v duchovním světě, poslušností, láskou a nesobeckostí vůči Ježíši, Marii a andělům přeměnit v čin. V jeho vědomí byla poslušnost silně zafixovaná.

2. Josef byl vystaven situaci, kterou by sám stěží mohl zvládnout. Byl s Marií zasnoubený a před svatbou vyšlo najevo, že je těhotná. Trápily ho velké pochybnosti a často byl blízko toho zasnoubení v tajnosti zrušit.

V okamžiku, kdy pochyby a pokušení vrcholily, přistoupil před jasnovidného a jasnoslyšného Josefa anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, pojmi Marii za manželku, neboť ke zplození došlo za součinnosti velmi vysoké duchovní bytosti!“ Josef pokyn archanděla poslechl a učinil, co mu radil.

3. Josef byl poslušný i vůči pozemským zákonům. V oněch dnech se konalo sčítání lidu, k němuž se měl každý dostavit do svého rodného města. Josef pocházel z rodu a domu Davidova a jeho rodné město se nazývalo Betlém. Aby se nechal zanést do sčítací listiny, musel s Marií putovat z Nazaretu v Galilei do Betléma.

4. Josef byl poslušný židovskému zákonu. Ten předepisoval, aby každý chlapec byl osm dní po narození obřezán. (red: Gen 17,10) Také, že každý prvorozený chlapec má být zasvěcen Bohu. Proto Josef a Marie putovali do Jeruzaléma, Ježíše představili v chrámu a Bohu zasvětili.

5. Josef poslechl také pokyn anděla a dítěti dal jméno „Ježíš“.

6. Poslechl ho, když se náhle v noci objevil před jeho jasnovidným zrakem a řekl: „Vstaň, vezmi dítě a jeho matku. Utečte do Egypta a zůstaňte tak dlouho, dokud ti neřeknu, neboť Herodes chce dítě najít a zabít!“ Josef v noci vstal a následoval anděla, který mu ukazoval cestu.

7. V Egyptě zůstali do doby, než ho anděl vybídne opět se vrátit domů. Co Boží poslové slíbí, to dodrží, takže jednoho dne mu anděl sdělil: „Vstaň, učiň všechny přípravy a vydej se s dítětem a ženou zpátky do Izraele!“ I učinil, jak anděl radil.

8. Když se vrátili do Izraele, opět se jasnovidnému Josefovi zjevil anděl a pravil: „Vydej se do Galileje do města Nazaret a tam zůstaň, neboť všichni, kdo usilovali dítěti o život, jsou mrtví!“ Josef znovu poslechl, a tak se mohlo naplnit slovo proroka: „On bude nazýván Nazaretským.“

Co je v očích duchovního světa Božího poslušnost? Projev lásky všech, kteří dosáhli dokonalosti. Jen ti dokážou tímto způsobem reagovat, a ještě dát i víc.

Z Ježíšova života víte, že byl poslušný až k smrti. Z lásky! Ale tuto lásku ještě neumíte obsáhnout ani pochopit. Teprve až dosáhnete toužebně očekávané dokonalosti, pak budete schopni takové lásce rozumět.

Josef byl a je dokonalá duchovní bytost a díky dokonalosti nemohlo být pro něj nic tak těžké, že by to nezvládl. Bůh ví, co může od dokonalé duchovní bytosti očekávat!

Milí sourozenci, je-li v takové lásce zahrnuta poslušnost, pak ji duchovní bytost Josef dokonale plnil. Všechno konal bez reptání, bědování, tísně, otázek. Udělal vše, co mu tento anděl – byl to pokaždé archanděl Gabriel – sdělil, vše potřebné pro vytvoření bezpečného zázemí dítěte.

Nesmíte zapomenout, že vysoká dokonalá duchovní bytost je vybavená nejznamenitějšími druhy mediality. Josef byl jasnovidný a jasnoslyšný, musel být však i čistý, stejně jako Matka Ježíšova. Měli chlapci vytvořit atmosféru harmonie, vibraci, v níž se mohl dobře vyvíjet. Tohle vám ještě nikdo neřekl. Teprve v této harmonii, v této dokonalé vibraci, v tomto spojení se mohlo malé dítě, chlapec Ježíš, vyvíjet k duchovní síle potřebné pro splnění plánu spásy a osvobození.

Milí sourozenci, to je důvod, proč Bůh vybral Josefa a Marii, kteří se dobrovolně pro tuto těžkou službu přihlásili! V jejich duchovní harmonii, pozitivní vibraci a čistotě mohl chlapec rozvíjet mediální schopnosti potřebné k pozdější samostatné komunikaci s vysokým duchovním světem - anděly nebes. To je podstata a tomu sloužila poslušnost Josefova.

Stejně tak dokázala poslušnost Matka Marie: „Jsem služebnicí Pána, ať se děje dle Jeho vůle!“ Toto byl základní pilíř dokonalých duchovních bytostí, které se inkarovaly kvůli padlému lidstvu.

Máte v Bibli větu, která mnoho vyjadřuje a jež přišla od někoho, kdo osobně žil takovou poslušností: „Člověk musí poslouchat Boha víc než člověka!“ Kdo tak činí, vyvinul duchovní zralost, rozvinul velikou lásku, která vede přímo k dokonalosti. Neboť poslušnost a láska jsou pilíři na cestě „Blíž k Tobě, Bože můj.“

Josef dal slib v duchovní říši a v pozemském životě ho dodržel. Vy jste si ce nedali tak velké sliby, přesto to také znamená být poslušný a v první řadě sloužit Bohu!

Vy nemáte kontakt s vysokými nebeskými duchovními bytostmi, jste ale zavázáni k poslušnosti vůči vašim milým duchovním průvodcům. Jsou to vaše Bohem dané autority a projevují se skrze vaše svědomí.

Je samozřejmé, milí sourozenci, že se Josef a Marie před svou pozemskou inkarnací znali jako vysoké duchovní bytosti. Bylo to naplánováno duchovním světem Božím, neboť Bůh nic bez plánu nedělá.

Také my vystavěli plán pro naše duchovní setkání, plány dělají i Kristus a Boží poslové. A velmi nás bolí, když někdo mezi vámi poslušnost, kterou slíbil, nedodržuje!

Josef poslušně až do posledního detailu splnil svoji povinnost vůči Bohu, Kristu, Marii a Božím poslům a také vůči pozemskému zákonu.

Uvedu bod typický pro onu dobu. Bylo zvykem, že první mužský potomek dostane křestní jméno po otci.

Mělo se tak stát i u Zachariáše. Anděl však řekl: „Bude se jmenovat Jan!“ Příbuzní reptali: „Nikdo se ve tvém širokém příbuzenstvu Jan nejmenuje!“ Zachariáš ale zůstal neoblomný. „Jan!“ napsal na tabulku, neboť v tu dobu nemohl mluvit, protože nevěřil andělovi.

I první Josefův syn se měl jmenovat Josef. Ale on trval na jménu Ježíš, protože mu to vyjevil anděl. Josef se zapřel a podvolil přání Stvořitele.

Židovský zákon požadoval od rodičů chlapců obřizku. To měl být znak toho, že dokud žijí, náleží izraelskému národu, izraelskému společenství víry.

Přestože byl Ježíš obřezán, byl ze společenství víry vyloučen. Kdo tedy selhal? Jakou platnost má lidské slovo na Zemi? Platí to, co je psáno, anebo se mnozí nechali zneužít strůjcem strachu, bázně a zastrašování?

Josef utekl s Marií a dítětem do Egypta. Příčinu znáte, milí sourozenci, ale okolnosti, kterého ho provázely, potíže, které se přitom vyskytovaly, asi ne. Josef byl tesař, měl velké množství zákazníků - musel hodně pracovat, aby vydělal na denní chléb, udržel svůj dům, své řemeslo. Nevím, nevím, moji milí – kdyby k někomu z vás přišel anděl Páně a řekl: „Vstaň a uteč do sousední země,“ do nejisté budoucnosti téměř bez ničeho, zda by ho někdo z vás poslechl? Josef tak učinil! Vypravil se na cestu jen s nejnutnějšími věcmi, které mohl vzít s sebou. Udělal to, neboť anděl na něj naléhal, že už jsou Herodovi vojáci blízko. Vžijte se do té situace!

Josefovi bylo nyní andělem přiděleno místo v Egyptě. Samozřejmě že mu při budování lidské existence pomáhal duchovní svět, aby se co nejdříve mohl své profesi věnovat. To je u vás v pozemském životě nutné.

Dále anděl pravil: „Zůstaň tak dlouho v Egyptě, dokud nedám pokyn vrátit se domů do Izraele!“ Milí sourozenci, ruku na srdce! Není to pro člověka těžká zkouška? Někde si začít budovat novou existenci, ale nemít žádnou vyhlídku do budoucna, neboť každým okamžikem může anděl opět přijít s dalšími pokyny! Avšak Josef uposlechl! Proto k němu znovu přišel anděl, posílil ho, dal mu sílu.

Jednoho dne k němu promluvil: „Vstaň!“ Bylo to zase v noci. (Proč v noci? Protože zjevení anděla – jako i zjevení Božích poslů, to je úplně to samé – se zakládá na ódové síle. V noci totiž potřebuje duchovní svět Boží méně ódové síly pro svá sdělení. A s touto životní silou zachází velmi šetrně.) Josefovi tedy nezbylo nic jiného, než se rychle sbalit, neboť anděl čekal, aby je vedl zpět do země Izrael. Tam jim dal pokyn jít na sever do Galileje, aby se naplnilo slovo proroka: On – tedy Ježíš – bude nazýván Nazaretským!

SVĚTLO BETLÉMA

Milé děti, jste vnitřně zralé tak, že cítíte, jak doba, v níž žijete, je dobrou zlomovou! Je těžká, ale zároveň nádherná. Uvědomte si, že většina lidí tráví den myšlenkami na peníze, nenávisť nebo se mezi sebou hádá. Lidé jsou zajiati negativními myšlenkami, domnívají se, že druzí chtějí všechno jen pro sebe. Jsou oproti vám chudí, nemají vaše duchovní znalosti, které vy smíte čerpat.

Je to jako se třemi králi, jak je nazýváte. Setkali se a šli společně s nádherným pocitem, že najdou to, po čem toužili, snili a v co doufali. A našli cestu ke Spasiteli padlého stvoření skrze světlo, které je označováno jako hvězda. Každý z nich tuto hvězdu viděl a pocítil, že se má za ní vydat. Viděli její duchovní světlo (pro ostatní bylo neviditelné) a hvězda je přivedla k cíli.

Také vás vedlo světlo, které vnímáte jenom vy. Je to světlo, které jste dříve vlastnili, ale potom od sebe odpudili. Pohrdli jím, když jste odcházeli do hlubiny. Pak jste však opět po něm začali toužit. Jednoho dne ho každý z vás individuálně zahlédl, vydal se po správné cestě, a proto jste se tady sešli. A podívejte, nejste tři – je vás víc a bude vás přibývat. Všichni dobré vůle budou tímto světlem vedeni a zůstanou ve společenství těch, kteří mají před očima cíl: Blíž k Tobě, Bože můj!

Proto opakovaně prosíme o milosrdenství, prominutí hlubokého odpadu lidstva a odklonu od Boží nekonečné lásky. Milé děti, nyní jste vzájemně spojené, toužily jste po tom a světlo Betléma vás povede a bude ve vás dle vaší vůle růst. Víím, že není lehké dnes kráčet životem a nabírat stále více světla. Ale přibývá vás a můžete si být navzájem oporou. Je mnoho těch, kteří byli povoláni vás podporovat – všichni se snažíme pomoci každému, kdo alespoň jednou sáhl po světle. Dobře vííme, jak je pro něho posila důležitá.

Když vás tak někdy poslouchám, čtu vaše myšlenky, víím, jak často říkáte: „Já se tolik snažím, bojuji proti temnotě a zlu, ale nedaří se mi to.“ Na to odpovím: **Nebojujte!** Nemyslete si, že špatně radím. Ó ne, moji milí! **Žijte světlem, vyzářujte ho a obklopujte se jím.** Čím víc se vám to bude dařit, tím více bude temnota z vašeho okolí mizet. Víím, že neumíte dělat zázraky, ale vězte: máte více síly na vydávání světla než na potírání temnoty! **Vyzarováním dokážete víc než bojem s temnotou. Ostatně boj jako takový je negativní.**

Božský Otec vám sesílá své paprsky lásky, a čím více se do nich budete nořit, tím více jich poberete a můžete předávat dalším. Porozuměli jste?

Posílejte proto světlo Betléma do všech míst, kde se někdo snaží zničit mír, mír duchovní, aby temno nemohlo růst. Vysílejte tak často, jak jen můžete. Škoda každé minuty, kterou prožijete bezmyšlenkovitě. Měli byste být vděční za to, že můžete hodiny či minuty použít pro takovéto myšlení a vysílání. Radujte se, že jste se dotkli světla a pochopili, o co ve vašem životě jde.

Mé milované děti, máte kdykoliv možnost vnořit se do vibrace přicházející shora. A určitě jste už tak daleko, že cítíte, jak vám to pomáhá, jak rostete a že prožíváte něco z jiného světa, který vám chce sloužit. Budete-li se držet světla, temnota vás nepohltí. **Světlo pojmout, vyslat, pojmout, vyslat – tak by měl vypadat zbytek vašeho života.** Nevíte, jak dlouho tu budete, může to být do zítřka či déle, nezáleží tedy, jste-li mladý nebo starý. Nezapomínejte na svůj slib před začátkem pozemského života a myslte na to, že v tomto životě máte možnost získat mnoho duchovních znalostí, se kterými pak odejdete. Takovou výhru si můžete vzít s sebou. Tam budete vděční za sebe-menší dobrý skutek.

Milosrdný Bůh nechť vám žehná a dává sílu, abyste zůstali v uvědomění toho, že jste Jeho děti a kráčíte provázeni Jeho láskou a milosrdenstvím. Všemohoucí Bože, posvěť tuto komunitu, polož ruku na každého z nich. Prosím, pomáhej jim. Amen.

JEŽÍŠOVO DĚTSTVÍ A MLÁDÍ

Naši milí sourozenci!

Velmi mnou pohnula mimořádná aktivita Josefa z N. Předal mi detaily Ježíšova dětství a mládí. Doufám, že najdu pro ně vhodná lidská slova vystihující to, co mi mentálně k tomuto tématu sdělil.

Josef z Nazaretu začal zhruba takto: „Když jsme se vrátili z Egypta, kam jsme utekli, začal pro nás v Nazaretu nový životní úsek. Tam jsem získával pro moji rostoucí rodinu živobytí. Ježíš, náš nejstarší, vyrůstal s výsadami prvorozeného. Začlenil se do rodinného života a s radostí spolupracoval tam, kde ho bylo třeba. Později občas uplatnil své výsady a s tím mnohdy naše další děti nesouhlasily.

Ptáček

Jeho nazaretští kamarádi se mu dokonce po jedné příhodě začali téměř vyhýbat a od dne, o němž budu vyprávět, k nám chodili jen občas:

Ježíš, Jakub, Josef a další synové si hrávali s dětmi a často házeli kamínky. Jednoho dne, když jsem přišel z práce domů, mi Marie řekla, že kamenem zabili vrabce, ale Ježíš ho probudil k životu. Divil jsem se tomu a Ježíše si zavolal: „Ano, dýchl jsem na něj, pohladil ho svou energií a on se probudil k životu. Vždyť ho zabili!“ Událost se rozšířila po Nazaretu a od té doby si s ním chlapci raději nehráli. Připadal jim trochu podezřelý.

Na Mariinu otázku, proč bojoval o život jednoho ptáčka, když se v chrámu obětují vrabci, hrdličky a další ptáci, stručně odpověděl: „Když se zabije, tak se přeruší vývojový vzestup!“ Hodně jsme s Marií o jeho odpovědi přemýšleli a došli k závěru, že to souvisí se znovuzrozením. Chtěli jsme si s ním na toto téma popovídat, ale on byl v tomto ohledu skoupý na slovo.

Naše malá děvčata Marie a Marta se ho snažila rozesmát a občas se jim to podařilo. Ale chlapci, kromě Jakuba, se s Ježíšem moc nebavili, byli na vážné hovory ještě příliš malí. S Marií jsme po častých diskusích došli k závěru, že se začíná probouzet jeho intelekt. Napomohla tomu i další událost:

Diskuse v synagogách

Jako chlapec a později mládenec mi Ježíš často pomáhal i při práci mimo Nazaret. Prosil, aby i tam směl nějaký čas trávit v místní modlitebně nebo synagoze. A pokud nebylo mnoho práce, šel jsem s ním. V prostorech, kde se předčítá Písmo, zpívá a modlí, se z mého pohledu stával jinou osobností, než jakou jsme znali. Zprvu jen poslouchal, ale později, když se naskytla příležitost, se začal ptát. Dokonce se odebíral k řečnickému pultu, a co zde říkal a jak texty vykládal (Ježíš se totiž u Mariiných příbuzných naučil číst a psát), to mnoho přítomných překvapilo. S přednášejícími se také pouštěl do diskuse, což bylo vzhledem k jeho věku neobvyklé.

Naše rodina se rozrůstala, takže jsem se musel činit a přijímat všechny zakázky, abych nás devět uživil a zajistil nejnnutnější. Tehdy jsme s Marií oslovili Ježíše a Jakuba, aby mi při pozemské činnosti byli nápomocní.

Jakub zareagoval až dychtivě, ale Ježíš byl zdrženlivý, neboť nastala doba, kdy hledal samotu v modlitbě. Býval po večerech mimo dům, Marie ho nemohla najít a domlouvala mu.

Přístavek

Jednoho dne přišel s prosbou, zda bychom mu u našeho domku postavili malý přístavek. „Pak mě nebudete muset hledat,“ zdůvodňoval. Důkladně jsme to zvážili a rozhodli se, že mu přání splníme, protože tak skončí řeči v městečku.

Ježíš si začínal půjčovat od učitelů synagog a modliteben listiny, svitky a texty. Když mu čas dovolil, horlivě je studoval, neboť už měl komůrku, v níž mohl pobývat. Měl tam i lůžko. Ale jinak se částečně účastnil i života rodiny. S rostoucím vývojem intelektu působily chlapci Ježíši omyly, které slýchal od rodičů, příbuzných a diskutujících, bolestný vnitřní boj.

Marie se držela tradičního náboženství, věřila, že víra v Boha se vším tím lidským okolo je správná. Proto často vedla s Ježíšem a se mnou zajímavé diskuse.

Také já se musel potýkat s otázkou pravdy, protože Ježíš měl pro své argumenty dobrá vysvětlení. Pochybnosti trápily jak Ježíše, tak Marii a rovněž mě!

Poslouchal je?

A nyní k návštěvě chrámu. O mnohém se můžete dočíst ve spisech předávaných tradičním způsobem.

Josef z N. k tomu uvedl: Kněží byli otázkami dvanáctiletého chlapce velmi udiveni. Zejména tím, jak skálopevně je o svém poznání přesvědčen.

V podání, které se vám dostalo, stojí: Hledali ho a našli v chrámu v rozhovoru atd. - a pak je napsáno: Byl jim podřízen, poslouchal je. (Lk 2,51)

Toto je ale třeba chápat pouze ve vztahu k rodičům a rodině. Ve skutečnosti poslouchal Boží posly, protože byl s nimi ve styku. Boží poslové se o něj starali a postupně Stvořitelovu prvorozenou duchovní bytost uváděli do jejího poslání, mise.

Nové lůžko pro Ježíše

Jednoho dne přišel ke mně Ježíš. „Otče,“ řekl, „lůžko, které jsme vyrobili, je příliš krátké. Mám dlouhé nohy a nemůžu dobře spát.“ A já na to: „Příležitostně se podívám po vhodném dřevě a pak postel prodloužíme.“ „Ano, děkuji!“ mile odvětil a objal mě. (viz dovětek na přání Josefa z N. na konci oznámení)

Stavební plány pro zaměstnavatele

Tady jsem vnímal Ježíše jako chlapce, kterým v té době byl. Ale když se plně věnoval Božím poslům, spisům a modlitbám, stával se jinou bytostí.

Po městečku se rozneslo, že máme v rodině „záračného chlapce“. Marie velmi trpěla, když tak o něm naši příbuzní, sousedé a obyvatelé města mluvili.

Jakub, Ježíš a já jsme mívali hodně práce mimo Nazaret a nechtěli jsme stále putovat domů a zase zpět. Naši zaměstnavatelé chtěli zvětšit dům a dali nám na to plány. Ježíš je důkladně prostudoval a předělal tak, že uvnitř vzniklo místo pro kapli či modlitebnu. To majitele potěšilo a velmi ho chválil.

Pán domu a Ježíš spolu hodně diskutovali o náboženství a správnosti víry předků. Došli k závěru, že pravdy musí spatřit světlo světa. Změna smýšlení majitele domu podnícená Ježíšem způsobila, že nám do doby, kdy budeme pro něho pracovat, ve svém domě nabídl levné ubytování. A také nás štedře platil. Jak jsem se později dozvěděl, majitel se pak stal horlivým podporovatelem Ježíšova učení.

Dalo by se hodně povídat o tom, co jsem s Ježíšem prožil. Ale řeknu toto: Ježíš Kristus je prvorozený syn Boží, přišel k nám, aby s nasazením vlastního života vykonal velkou službu lidstvu a osvobodil jej!

Dodatek: Josef z N. si přeje, abych vám řekl, že Ježíš byl vyšší než muži té doby. Měřil tehdy asi 178 cm, a proto museli lůžko prodloužit.

VNITŘNÍ ZÁPAS DOSPÍVAJÍCÍHO JEŽÍŠE

Naši milí sourozenci!

V dospívajícím Ježíši začal klíčit kontakt s Božími posly.

Nejvyšší stvořená duchovní bytost Tvůrcova se měla učit sbírat vlastní zkušenosti a jít proti proudu výuky tradičního židovského náboženství, v němž jako Ježíš poznala mnoho chyb. Měl se učit pravdy, které ho učili Boží poslové. Pro mladého Ježíše to znamenalo závažné rozhodnutí, neboť jeho rodiče i židovští učitelé často vykládali pravdy jinak, než jak se je dozvídal on. Zejména Matka Marie Ježíše přesvědčovala o správnosti učení jejich předků. Takže z domu rodičů i ze synagogy zaznívaly výtky. V Nazaretu ho považovali za „zázračného.“ Ježíš byl v důsledku pochopení duchovních pravd předaných Božími posly neoblomný, a proto mu lidé věnovali mimořádnou pozornost.

K rostoucímu duchovnímu daru jasnoslyšnosti se připojila jasnovidnost.

Mládenec se rozhodl, že bude tyto duchovní pravdy vyučovat. Už nebylo cesty zpět k dogmatickému náboženství. To je také patrné na vystoupení dvanáctiletého Ježíše v jeruzalémském chrámu.

Ovšem Ježíš byl lidské dítě stejně jako všichni z jeho rodiny a okolí, a tak byl nejprve plný nejistoty. Dary jasnoslyšnosti a jasnovidnosti, které se zatím projevovaly jen krátce a zřídka, rostly čím dál víc, až se objevily v nejvyšší dokonalosti. Zpočátku to měl mladý Ježíš velmi těžké, protože nevěděl, jaký úkol mu Bůh přidělil a co měl plnit. Kromě toho v tomto časovém úseku ještě neměl povědomí, kdo je a odkud duchovně přišel. S jeho rostoucím duchovním zráním ho také trýznili satanští vyslanci, kteří na něj zejména v době výuky Božími posly dotírali a velmi často na něj vysílali myšlenky pochyb. Ty si musel sám pro sebe prověřovat a vyhodnocovat. Protože jeho rodiče i příbuzní lpěli na tradiční židovské věrouce, neměl od nich v otázkách víry žádnou oporu.

Dokazuje to situace z doby, kdy Ježíš již opustil rodinu a kvůli záchraně lidstva vyučoval pravdy Boží a Marie ho chtěla se svými syny odvést domů.

To však už věděl, kdo je a jaké úkoly má ve svém pozemském životě splnit, protože mu je již Boží poslové sdělili. Byl tím tak zasažen a pohnut, že když mu řekli: „Tvoje matka a bratři jsou zde a chtějí s tebou mluvit,“ odvětil: „Kdo je moje matka? Kdo jsou moji bratři? Jsou to ti, kteří slova pravd Božích slyší, přijímají a následují! Ti to jsou!“

ZAJÍMEJTE SE VÍC O SVŮJ BUDOUCÍ DOMOV

Milovaní, málo myslíte na svůj budoucí život, který pro vás Ježíš skrze svůj život, „smrt“, zmrtvýchvstání a vítězství připravil! Takové myšlenky neukrývají nic smutného. Kdo si to myslí, ať si připomene lásku, která za tím stojí. Vlivem neznalostí a obav dochází k neporozumění, jež šíří negativní síly.

Když jedete do jiných zemí, také se předem informujete, jaké jsou tam zvyky, styl života atd. To je rozumné.

Proč se tedy nezajímáte o svůj budoucí domov? Jak zmatení, vyděšení a osamělí jsou jedinci, kteří nad tím nepřemýšleli, takže do nadzemí přicházejí jako cizinci, neznalí a bez přátel!

Uvědomte si, že délce svého života nepřidáte ani centimetr, ale můžete získat osvětu ohledně toho, kam půjdete, ohledně budoucího života a domova. I vás se jednou dotkne zvolání: „Vrať se domů!“ Jak dobré je tedy, pokud o tom něco víte.

A tak radím: Staňte se posly světla během tohoto života. Vystavte mohutné mosty, které díky síle vašeho nitra i znalostem budou pro ostatní pevné. Takovými skutky urychlujete svůj vývoj, neboť pomáháte druhým, přinášíte jim světlo a objasňujete jejich budoucí život a domov v nadzemských sférách. A zákon říká: Pokud pomáháš druhým, bude i tobě pomoheno. Už tě neobklopí temnota, noc nebude tvým osudem. Tebe bude čekat Kristovo světlo lásky a míru, bude ti za odměnu zářit vstříc.

ZLÝ POHLED

Jste vyčerpaní? Pak jen krátce: Opět se dostaví bytost se svými přívrženci a já vás prosím o podporu a lásku. Už nejsou lidé, ale duchovní bytosti. Vyžívali se v temnotě a jako černí mágové způsobili lidem mnoho zla.

Děkuji za pozornost a pomoc.

Žij v Bohu a pak žádný tvůj krok nepovede směrem k opuštění či ztracení.

Rozhovor s nevědomou duší

V: vedoucí

D: duše

D: Opravdu se jim podařilo mě a přátele vytáhnout. Tak přece pojďte! Jsou tu lidé jako my. Poprosili mě, abych jim ve vaší řeči něco vyprávěl. Jmenuji se prof. dr. Emil S. a jsem děkanem univerzity. Můj obor je geologie. Je vznešený pocit moci po dlouhé době přednášet. Jsem rád, když mi lidé naslouchají a mohu-li vyprávět o svém pohnutém životě.

Říkalo se o mně, že jsem netrpělivý a roztržitý. Tiky a trhané pohyby působil můj nervový systém, ale mozek fungoval tak, jak má.

Jako geolog jsem navštívil také Keňu. Těšil jsem se, že odhalím tajemství místní stříbrné hory. Poblíž ní jsme postavili tábor a vybudovali ochranu proti divoké zvěři. Vyskytl se ale problém: nikdo z výpravy nechtěl se mnou k hoře jít. Vydal jsem se tedy vyzbrojený puškou do džungle sám. Hora byla devět kilometrů přede mnou a ve slunci vypadala jako ze stříbra. Bohužel jsem k ní nedošel! Zajali mě domorodci a zavedli k šamanovi. Jejich řeči jsem nerozuměl. Spoutali mě, on mi dal vypít cosi hořkého a já upadl do transu. Hypnotizovat jsem také uměl, ale jeho jsem zhypnotizovat nemohl, protože už jsem nebyl při vědomí. Vtom jsem začal rozumět jeho myšlenkám a poznal, že chce ze mě udělat

člověka se zlým pohledem. Když jsem se trochu probral, pochválil mě, jak snadno jsem se dokázal spojit s jeho myslí. Chtěl mě vyzkoušet, a proto jsme se v doprovodu jeho pomocníků vydali mezi ostatní domorodce. Ukázal na jednoho a řekl: „Tomu budeš hledět do očí!“ Pochopil jsem, oč mu jde, i to, že onen chlapík mu vzal ženu, a proto měl na něho vztek. Bojovník měl u náčelníka vysoké postavení, takže z místních mu nikdo nesměl ublížit. Ovšem cizinec, který stejně bude zabít, ano.

Něco vysvětlím: Všechny síly, které člověk má, může použít pro dobro i pro zlo. Ale on mě zaklel, takže jsem byl zaměřen jen na zlo a v takovém případě má dotyčný tzv. zlý pohled. Když jsem se k bojovníkovi přiblížil, šaman mi vsugeroval: „Teď se mu upřeně dívej do očí!“ Poslechl jsem. Krátce nato se muž začal divně chovat: nekoordinovaně se pohyboval, takže vypadal jak hadrová loutka, zkrátka se choval jako blázen. Něco takového jsem ještě neviděl! Náčelník ho musel dát zmrskat, aby opět přišel k sobě. Poté mě šaman transu zbavil a propustil. Ovšem zlý pohled už mi zůstal. Vrátil jsem se do tábora, kde byly také ženy. Jedna z nich se mi líbila, ale odmítala mě, a tak jsem na ní tento pohled vyzkoušel. Začala se chovat jako holubička a následovala mě jako pejsek.

Když jsem se od domorodců dověděl, že hora není ze stříbra, ale jen z břidlice a slídy, expedici jsme přerušili. Jen jako doklad výzkumu jsme pro ministerstvo pořídili fotodokumentaci, protože jinak bychom museli všechno platit ze svého. Ale já mluvím a mluvím a nikdo z vás se na nic nezeptal. Co je? Proč se neptáte?

V: Já se hlásím.

D: Konečně někdo odvážný.

V: Jsem mluvčí skupiny, která tě poslouchá. Rádi bychom věděli, proč se to vlastně stalo. Byl jsi po této stránce odborník, hodně jsi toho znal, a přesto ses dostal do problému.

D: Ano, zájmal jsem se o magii, byl jsem jí okouzlen a zkoumal ji. Ale přál jsem si lidmi manipulovat.

V: Byl jsi věřící?

D: Samozřejmě! Věděl jsem, že síla přichází buď od ďábla, nebo od Boha.

V: Přesně.

D: A to je ten problém. Jasnovidný mág vidí jak bílé bytosti, které mu radí, pomáhají, tak černé, které s ním pracují. Onen šaman byl mág černý. Ten tě zajme a stáváš se jeho nástrojem.

V: Ačkoliv jsi to poznal, neměl jsi sílu se bránit?

D: Vždyť mi dal pohár s jedem! A vše ztížilo, že jsem se už předtím věnoval černé magii. To se mi stalo osudným.

V: Používáš ji stále?

D: Momentálně ne. Máš strach? Ale já ti neublížím.

V: Nemám strach.

D: Vysvětlili mi, že jsem bílou magií opovrhl a věnoval se černé. A řekli mi, že nyní jsem mrtvý. Je to tak?

V: Ano.

D: Chtěl bych ale říct, že jsem byl zrazen.

V: Kým?

D: Několika ženami na ministerstvu. K tomu jsem se ještě zapletl s jedním mužem. Zadíval jsem se mu do očí a on vyváděl jako tančící derviš. A tak jsem kupil chybu za chybou. I jednoho biskupa jsem....

V: Chtěl tě přivést na správnou cestu.

D: Však víš, že i biskupové vládnou určitými schopnostmi, kterým jsem se měl podřídit, vy tomu říkáte –

V: - exorcismus.

D: Ano. Chtěl mě donutit násilím, tak jsem se k němu zachoval stejně.

V: A tím ses zatěžoval stále víc.

D: Tak.

V: Poznalsi, že to není správná cesta. Chceš jít jinou?

D: Biskupa jsem pak vrátil do normálu, protože jinak by se na mě vrhli všichni vedoucí kněží. A slyšel jsem, že někoho i odstranili.

V: Ano, to se stávalo často.

D: Ale teď budu mluvit o sobě. Jednoho dne se ke kobce, do níž mě Satan s jeho stoupenci strčili, dostavila návštěva. Byl jsem z toho nervózní, protože někdo mně neviditelný a neznámý se díval dírou dovnitř. Nevěděl jsem, že to byla světlá duchovní bytost. Dostal jsem strach a použil zlý pohled. Ale dotyčný můj pohled vyrušil! Byl to totiž anděl.

V: To bylo pro tebe štěstí.

D: Nejen pro mě, nás se zlým pohledem bylo víc. Předal jsem je všechny andělu a on i další je toho pohledu také zbavili.

V: Vzdal ses ho dobrovolně. Byl jsi rád?

V: Moc rád! A těšilo mě, že jsem se dostal z té kobky – vždyť to byla samotka. Díky andělům jsme se vydali na dobrou cestu.

V: To bylo správné rozhodnutí.

D: Přivedli další bytosti, poučili nás o věcech mezi Bohem a Satanem. Já je si-
ce znal, ale byl jsem omámen. Má ódová síla patřila Satanovi, prahl po
větší moci a podřízenosti lidí. V poměrně krátké době mě proškolili a já
se opět inkaroval na Zem, kde jsem měl zasahovat proti zlému pohledu.
Když jsem viděl, že se někdo na někoho dlouze dívá, ihned jsem zakročil.
Zemřel jsem v roce 1933. Nyní se s vámi rozloučím jako služebník Boží.

V: Pověděl jsi nám mnoho poučného.

D: Sloužím stále, přestože jsem pro vás neviditelný.

V: Ty jsi ještě na Zemi?

D: Ano.

V: A vykonáváš tuto činnost i nyní?

D: Ale pouze jedním směrem – tím správným. Děkuji, že jste mě vyslechli.

V: Bůh budiž pozdraven! (bytost opouští propůjčené tělo média)

Milí sourozenci! Tyto rozhovory byly nutné, abyste pochopili, jakou moc
má temno, pokud mu lidé odevzdají sílu.

Pro vás je důležité odvážně odejít z míst, kde se necítíte dobře. Znovu
připomínám, předem se chraňte a uzavřete si auru! Když vedete různé hovo-
ry, pak sednete za volant a cítíte, že nejste ve své kůži, je vaší povinností za-
stavit a vystoupit. I tak se můžete chránit a následovat vnuknutí svého
duchovního průvodce.

Nyní se věnujme světlým poslům. Jak jste slyšeli, oči anděla byly silnější
než oči mága se zlým pohledem. Čím níž se duchovní bytost nachází, tím sil-
nějšího a mocnějšího anděla Kristus sesílá. Kristus je silnější než Satan.

Z toho důvodu jsme započali s aktem zvaným „devítidenní modlitba“. Mod-
lit se co možná bez přerušení. To však žádný člověk nezvládne, jsou potřeba
i přestávky. V nich jeho duchovní průvodci naberou sílu a předají mu ji.

Dnes jste slyšeli o svobodě, pravdě a zlém pohledu. Slučuje se, aby Boží
poslové hovořili jak o jednom, tak o druhém? Ano, bylo by nezodpovědné,
abychom vás poučovali jednostranně. Je naší povinností vás informovat
i o tricích Satana.

A nyní k rozhovoru o zlém pohledu. Bratr zmínil rok 1933, kdy podruhé zemřel. My bychom řekli, že směl opustit tělo. Pak se proškolil a naučil lidsky vyjadřovat, a tak mohl převzít úkol chránit před těmi, kteří chtějí psychologickými postupy druhým škodit.

Vědomě nepoužívám výraz hypnóza, protože vím, že někteří z vás ji absolvovali a jsou přesvědčeni, že to, co prožili, byla pravda. Ale není to tak, hypnotizér může dojít jen k určité hranici. Kdybych já byl člověkem, k hypnotizérovi bych nešel. Odebere hodně ódové síly, čímž negativně ovlivní životaschopnost krve, a přitom krev je nositelem ódu. Může se změnit i průtok krve, a je-li někde v krevním oběhu – lidsky řečeno – zúžená céva, může to mít neblahé následky hlavně pro mozek.

Hypnóza není to nejideálnější, především z toho důvodu, že odcházíte oslabeni. Pokud jí věříte a něco z toho se přihodí, vy si k tomu ještě něco přibásnete, pak řeknete – on měl pravdu. Hypnotizér může v nejkrajnějším případě obsáhnout pouze to, co je v Akaša kronice, dál se nedostane. A těch, kteří ji dosáhnou, je opravdu málo. Děkuji za pozornost.

Nejsvětější Otče, obětovali jsme svobodu – to není správně vyjádřeno, byli jsme špatně poučeni – i to je nesprávně řečeno, používat vaše slova je pro mě těžké, jednali jsme pod sugescí. Okouzlo nás, cítili se poctěni, že obdržíme v nebeské říši vyšší post.

Kdo si je jistý, že nemá rád moc? Všichni chtějí vládnout druhým. Tato lačnost je od Satana. A tak to tenkrát bylo: chtěl nás ovládnout, a proto toho spoustu nasliboval.

Otče, odpusť nám! Musíme hovořit otevřeně, aby opět nesešli z cesty, která vede k Tobě. Pomoz, aby byl na křižovatce nápomocen Kristus. Trasa není jednoduchá: čím zatíženější bytost, tím je obtížnější. A ti nejzatíženější po ní nejdou vůbec. Ti krácejí širokou cestou do temnoty. My ale všichni chceme jít k Tobě, Otče! Skrze Krista, našeho Pána.

Máme pomocníky: duchovní průvodce, Matku Marii, Josefa a mnoho dalších známých - Božích andělů. Všichni jsme připraveni ti kdykoliv pomoci. Proto napomoz i ty jim!

ZRANITELNOST O VÁNOCÍCH

Milované dušičky!

Z mé duchovní domoviny jsem vám přinesl to, po čem prahnou vaše duše. Chci tuto touhu uspokojit. Děkuji za vaše vyzdobené duše, harmonii a Josefu z N., že vám přinesené věci posvětil. Ať jejich vibrace dlouho vydrží! Samozřejmě prosím o pomoc i milé duchovní lékaře.

Spiritualismus

Vánoce. Co jimi rozumíte? A co rozumíte termínem spiritualismus, spiritualita? Spirit znamená u vás něco jako duch. Z něho se dá vyvodit i termín duchovní bytost. A tou jsme my všichni. Jsme duchovní bytosti toužící po návratu ke svému Zdroji. Ať souhlasíte nebo ne, Boží zákony nás ze špatného směru převedou na správnou cestu.

Protože na Zemi vládne materialismus a Satan ho včlenil do všech oblastí, zadal Kristus duchovnímu světu úkol učit lidstvo duchovní pravdy skrze duchovní učitele - Boží posly.

Dosáhne-li člověk určité duchovní zralosti, dokáže vnímat boj mezi Kristem a Satanem; těm neznalým zůstává bohužel utajen. Předávání duchovních informací působí stejně jako skutky Ježíše na Zemi. Je ale málo těch, kteří o nich veřejně mluví, proto tak činíme my, Boží poslové, a děláme to s radostí a vděkem.

Děkujeme všem, kteří šíří pravdy.

Mnozí za těch padesát let působení média duchovní vývoj probudili a dnešního dne sem přišli s námi. Nemají tělo, ale kdybyste je mohli vidět, spatřili byste, že je tu dnes „hlava na hlavě“. Spiritualismus způsobí změny v přemýšlení a uvažování. Náš Pán řekl: „Pošlu vám posly!“ Mnozí z Jeho šířitelů byli pronásledováni, někteří za to dokonce zaplatili životem. Až se však Země od vyvrhelů očistí, bude existovat pouze Kristovo učení lásky.

My, Boží poslové, se snažíme vás chránit před pádem a vyzvednout do zářivých nadzemských sfér. Velkou roli hraje – jak už jsme vám říkali – kontrola myšlenek, pocitů atd.

Případné neúspěchy lidem přinášejí pochybnosti. Těmi také zahrnul Satan Ježíše visícího na kříži. Pán však nepodleh, a tak Satan odešel s nepořízenou.

Některým z vás se daří podobně. Ale ujišťuji vás, žádného nenecháme na holičkách. **Máme právo zajít za Kristem a požádat, aby dotyčného zbavil pochyností.**

Právě o Vánocích jsou mnozí zranitelnější, čehož temná strana využívá k tomu, aby vše zesměšnila či lidi okouzila materialismem. A ten v současnosti jen kvete! Kdyby duchovní království kvetlo jako materialismus, měli byste nebe na Zemi a planeta se nemusela čistit! Je to však opačně, ale je pravdou, že by se to mělo stát brzy, jinak se ještě ztratí i ti, co se hlásí ke Kristu.

Vánoce a spiritualismus jsou spolu úzce spjaty. Kristus, světlo, přišel na Zemi a s ním Boží moudrost zahalená do tohoto světla. Je nositelem pravdy. A šíří se, až Zemi s jejími obyvateli jednou přivede do žhnoucího stavu. Stane se to sice ve změněném stavu, ale odehraje se to. Mnozí ze sourozenců věří v to, co o Vánocích započalo - začala nová epocha. Přesto to vypadá, že zeslábla. Ale přichází kosmická doba, která započala zrozením Ježíše, připomínaném ve vánoční době. Naladíme se na toto světlo, na Krista a vytrvejme. Pane Ježíši Kriste, my víme, že jsi byl člověkem, jako jsou oni. Víme, žeš opustil své nebeské místo, protože jsi to svému Otci slíbil! A když jsi viděl, že materialismus převažuje, dal jsi svým poslům za úkol, aby skrze spiritualismus přinesli světlo. Bohužel ho dosud úspěšně potírá Satan. Ale čas běží a přijde zlatá doba duchovního vývoje. Proto je důležité, aby tě lidstvo vyznávalo, tebe, kosmické dítě, a milovalo tě. Bez lásky nejde nic - ani na Zemi, ani v nebi. Bůh je láska a všude, kde existuje život - a není místa, kde by nebyl - je vše Jeho láskou prodchnuto. Všechno je také jeho vlastnictvím.

Pohled do Ježíšova života

Pane Ježíši Kriste, tvůj život probíhal od jednoho ataku k druhému, od jedné pout ke druhým. Satan neustále pracoval proti zákonům a lásce Boží. Muselo být hrozné to stálé vyrušování, když se kolem tebe shromažďovaly mocnosti temnoty.

Negativní síly byly mistry v tom, jak Ježíše neustále napadaly. Ten ale vytrval a učil všemu, co obdržel od Božích poslů. Kde není skulina, nezmůže nic ani tma.

Josef z N. mi sdělil, že Ježíš musel být při učení, modlitbách, přemýšlení vždy bdělý, musel být stále sám sebou. V okamžiku, kdy povolil, ihned ho obklopily temné síly. Dovedu si představit, že mu nezbyl žádný čas pro zábavu.

Radostné pocity a útěchu však měl, zažíval je, když byl v myšlenkách spojen s Otcem, protože tehdy ho obklopovaly bytosti radosti. Ale to nikdo neviděl.

Ochrana před bytostmi temna

Když kolem sebe vidíte ohavnosti, které si lidé navzájem dělají, kdo z vás uchopí otěže modlitby a modlí se za ně? Nejen za ty, co přišli k úhoně, ale i za ty, kteří škodí? Zrůdnosti toho, co člověk provádí, jsou stále horší. Josef z N. o Velikonocích 2013 řekl: „Satan má mnoho tváří.“ Ten, kdo je temnem posedlý, nese i jeho tvář. Přeji vám, abyste nezabředli do určování vin, ale abyste se modlili vši silou za mír a vnitřní růst všech. Vždyť i ti, skrze které temno působí, jsou našimi sourozenci. „Všichni budeme jednoho dne sedět společně u stolu,“ řekl Ježíš. Je to symbolika, ale všichni se jednou vrátíme, také Satan. Učíme vás ochraně proti němu. Znamená to si kontrolovat myšlenky a nepřetržitě je vyhodnocovat!

Radujme se, že díky příchodu Ježíše Krista vidíme trochu světla a že existují lidé dobré vůle. Právě ti pomohou připravit vibrační úroveň pro Kristův příchod.

Prosím duchovní lékaře, aby navštívili ty sourozence, kteří jejich pomoc nutně potřebují. Za to jim velmi děkuji!

A pamatujte na slova Josefa z N., řekl: „Světlem svíčky jsme vzájemně propojeni!“

Mír s vámi! S vděkem a láskou prožijme vánoční čas.

Otče lásky! Kriste lásky! Záříš skrze Krista a skrze Josefa a Marii a další nebeská knížata a také skrze malého Harduse. Vkládáš nám do vědomí mír.

Bud'te bojovníky za to, co přijde, zvěstujte to, co rozum není schopen vybádat! Dejte touze po věčném štěstí více prostoru!

Pak v sobě ucítíte duchovní skutečnost a svým působením a láskyplnou službou se stanete rovni Stvořiteli.

Josef z N.

SVOBODA A ANARCHIE

Milované dušičky! Z mé duchovní domoviny jsem vám přinesl to, po čem touží vaše duše. Ale prosím, nepotlačujte to rozumem! Hladovíte po duchovní potravě, proto vám ji nalévají vaši duchovní průvodci - s radostí a s povděkem. Buďte radostně naladěni, vždyť jste pospolu a z různých nebeských stupňů k vám pospíchají Boží poslové. Přestože jim v tom chce temnota zabránit. **Náš vysoký učitel ale ovládá paprsek, proti němuž jsou síly temnot bezmocné.** Díky této ochraně tak k vám opět přicházíme a můžeme vykonat duchovní službu Bohu.

Zaobírejte se Ježíšem Kristem

Josef z N. mě pověřil úkolem, abych směřoval vaši pozornost na Ježíše Krista. Takže jste minule slyšeli o něm i o jeho sourozencích. Kdo se jím totiž v mysli zaobírá, nosí v podvědomí a vytvořil si z něj přítele, ten svého cíle dosáhne. Tak to bylo, je a bude.

Takže chceme, abyste poznali Ježíše v mnoha situacích jeho dětství a mládí. Je důležité také zaměřit pozornost tam, kde na vás čeká Kristovo světlo - do vašeho nitra. Nemám tedy na mysli jen nadzemí, ale i vaši připravenost být tu pro něj. Vnější svět Ježíše zná málo, a tak je důležité, aby Boží poslové nezmlkli. Z téhož důvodu putuje tolik našich vytištěných sdělení mezi lid. Všem, kteří se na tom podílejí, obětují svůj čas a překonávají potíže, srdečně děkuji.

Těšíme se na vánoční příchod Josefa z N. při příštím setkání a chceme na něj pozvat co nejvíce z vás. Přál bych si, aby byla obsazena všechna místa a také aby přišlo mnoho duchovních bytostí, které dříve žily na Zemi. Aby na vás působily. Děkuji.

Od osobní svobody k nesvobodě

Dnes chci mluvit k tobě, k tobě, k tobě a také k sobě (Hardus ukazuje přes prostředníka na posluchače) o osobní svobodě a nesvobodě.

Když jsme ty, ty, ty, já i ostatní zneužili svobodnou vůli a přiklonili se k tomu, kdo stál proti Kristu, ztratili jsme svoji čistou i rostoucí svobodu. Odvážné tvrzení, vidíte? Odevzdali jsme ji tomu, kdo nás zmátl, utlumil nám čistou mysl a my ho následovali. **Svoboda jednotlivce ale může existovat jenom tam, kde nevládne anarchie.**

Osobní svobodu jsme tedy vy i já ztratili. Šli jsme cestou zla. Imponoval nám příslib významných míst či zisků, a tak jsme byli svedeni na scestí, k následování Satana. Je těžké popisovat, co vše se odehrávalo ve druhých sluncích - kolik tam bylo slz, bolesti a rozpadlých duálů! Tehdy jsme dobrovolně nastoupili cestu zla. Stvořitel při Jeho všeobjímající lásce, respektu ke svobodě každého, Jeho moudrosti (vševědoucnosti říct nemůžeme) nás nechal kráčet cestou, kterou jsme si zvolili. Nezadržel nás před cestou útrap. Sice jsme předtím byli Mesiášem poučeni, ale neposlechli ho, a tak je naše svoboda po mnoho eónů pryč.

Ano, milý bratře, ano, milá sestro, jste nesvobodni a částečně i já. Když jsme trochu zkroušeni, cítíme v nitru, že by se nám mohlo dařit mnohem lépe. Žijete-li aktivně hmotou, pak jste jí zajati, protože ona takové pocity a tušení přehlušuje. Přesto i pro odpadlé platí věčně trvající zákon svobody. Pádem jsme zatížili duši a dokonalá svoboda platí pro čisté bytosti prvních a druhých slunců. Na Zemi a dalších hmotných planetách je to mnohem těžší, protože zde pán hlubin vábí lidstvo do hmoty.

Variace zákona svobody

Stvořitel dal odpadlým dětem díky variacím věčného zákona svobody možnost vzestupu. Proměnil ho v tzv. zákon pokání, což znamená, že máme své chyby napravit. My to stručně nazýváme práce na sobě. Otec ve své moudrosti zakotvil do zákona i toto: Odpadlé dítě mé lásky, vyvíjej se, pomáhej i těm, kteří nejsou ještě tak daleko jako ty. Všeemožným způsobem miluj svého bližního.

Aby se zamezilo nekončícím útokům negativních sil, stanovil možnost různých stupňů vývoje. Jeden je možný pro tohoto, jiný pro zasvěceného. Ale pozor, zasvěcení na Zemi nežijí, pokud to není Boží vůle! Lidé nemohou zasvěcovat, když k tomu nedostali svolení Boha. Právo na svobodu nosí každý v sobě. Zasvěť jí své vědomí, vůli a podřid' se moudrosti Stvořitele! Pak přispěješ k tomu, že budeš volnější. Získáš částečnou svobodu a skrze ni můžeš působit.

Duchovně zralý chrání veškerý život. Na všech, tedy i hmotných stupních pro odpadlé, existují zákony, které se váží na osobní svobodu jedince. A protože v každém z nás, ať je to rostlina, zvíře či člověk, je život, **má duchovně zralejší chránit všechny vývojové stupně života**, mladším nedozrálým sourozencům podávat pomocnou ruku k vzestupu a má ho to těšit.

„Pastýř opustil 99 ovcí a šel,“ řekl v jednom podobenství Ježíš, „za tou jedinou, která uvízla v trní.“ Věděl, že těch 99 je v bezpečí, ale tato není.

I vy se můžete rozhodnout, zda brouka před vaší botou zašlápnout, zkrátit mu život, a přerušit tak jeho vývoj, nebo ho obejít či odnést do bezpečí. Budete svobodnější, pokud ho zachráníte. A navíc si vás zvěř, rostliny i ostatní životy budou vážit. **Každý dobrý skutek propůjčuje pozitivní vyzářování ovlivňující okolí.** Zaujmete zvířata, ptactvo i zmíněného toho brouka, nadchnete je, a to se odrazí ve vašem vyzářování.

Již pouhý záblesk částečné svobody v nás je cenná energie. Řekl jsem, kde nejsou zákony, není svobody. Svoboda jako taková je zákon věčný. Ale v první řadě je to energie lásky Stvořitele. Neboť vše, co Bůh stvořil, je propojené láskou. Takže již částečná svoboda je energie lásky, která nás vede ke vznešenému ovoci lásky a k lásce k bližnímu. Bohužel jsme odpadli příliš hluboko, takže můžeme po úplné svobodě toužit, ale ve vědomí ani v uvědomění už ji nemáme.

O vědomí a rozšířeném vědomí

Vědomí je neustále ve spojení s hmotou. Rozšířeným vědomím (uvědoměním) rozumíme stav poznání v duchovní dokonalosti.

Vím, nemáte možnost porovnání, protože ve vědomí nemáte absolvované životní fáze. Nemůžete si vzpomenout na minulost či minulé životy. Proto jsem řekl, že vědomí je do určité míry prospěšné jen ve hmotě. Uvědomění oproti tomu je dokonalost, svoboda, prohlédnutí všech vesmírných zákonů, dokonalá láska, čistota, jednoduše podobnost Bohu.

Opět jste to správně nepochopili, protože vidím, jak na mě vaši duchovní průvodci mávají a říkají, abych to vysvětlil jinak.

Kdybyste měli uvědomění, uměli byste nahlédnout do vašeho souseda a viděli, zda v sobě vládí omyly, či je-li v něm láska, ochota aj. Anebo se podívali do hory a uvnitř spatřili krystaly či horské duše nebo byste vnímali bytosti v proudících vodách. To by bylo uvědomění ve hmotě. Ale nikdo ho nemá, ani Ježíš ho neměl. I on se musel přizpůsobit hmotným zákonům.

Ovšem na hoře Tábor, kdy opustil tělo a hovořil s Mojžíšem a Eliášem o svém utrpení, tam ho zažil. A z něho čerpal pro svůj další pozemský život. Vše mu bylo jasně řečeno - kromě podrobností, které znát nesměl. Čerpal z uvědomění si své dokonalosti.

Nesmíte zapomenout, že vy nemáte ani tu část vědomí, kterou byste mohli zdolávat disharmonie, poznat jejich příčinu. A tak badatelé dělají sáhodlouhé výzkumy, při nichž jsou zabíjena zvířata a jiné životy. Kdyby lidstvo naslouchalo Božímu duchovnímu světu, nebylo by tolik obětí výzkumu a spousta z nich by mohla svůj život dovést do konce.

Pozemská svoboda

Nechci ale kritizovat výzkumy, na vašem stupni vývoje jsou důležité. Mnozí se však díky nim považují za víc, protože pracují „pro blaho lidstva“. Ale zabíjejí při nich! Až zavřou oči, budou toho hořce litovat. Neboť utráceli životy a ty patří pouze Bohu. Mají si uvědomit zákonitost: „Ne já, ale Ty, Otče, rozhoduješ.“ To je pravá svoboda: být pokorný tam, kde je to na místě.

Opět na mě vaši duchovní průvodci mávají, takže uvedu pozemský příklad: Jedu autem. A protože vidím, jak se z vedlejší silnice řítí řidič a nestará se o to, kdo má přednost, vzdám se z vlastní vůle přednosti v jízdě. Tím jsem možná zachránil lidský život.

Málokdo ví, že duchovní průvodci mohou určité události předvídat, ovšem všechny ne. Pokud se člověk chce prosadit a bere si více svobody, než mu podle pravidel přísluší, nemohou všemu špatnému zabránit. Když nedodržují dopravní předpisy a nedám přednost v jízdě, nemohou na mě mí ochránci působit, protože já převedl svou prosazující se nesprávnou myšlenku v čin. Duchovní průvodci mohou jen druhého řidiče inspirovat k prudkému zabrzdění. Když vše dobře dopadlo, řeknete si pouze: „To jsem měl ale štěstí!“

V čem si však svobodu nemám nechat vzít, je odvaha mluvit o Bohu a duchovním životě, i když se mi ostatní vysmívají nebo pomlouvají. Mám být pevně rozhodnut si svoji částečnou svobodu nejen uchovat, ale také o svém rozhodnutí informovat sestru či bratra. Aby o všem začali přemýšlet. Myšlenky jsou silné a mocné, a proto radím: Použij svoji svobodu myšlení a přemýšlej ve smyslu Božím. Teprve pak mluv.

Svoboda je spojená s pravdou. Lidé se ptají: Kde najdu pravdu? Co pravda je? Jak mám žít v pravdě? A pravdu hledají. Proto vás sem vaši duchovní průvodci přivedli, abyste ji zde našli a poznali.

Pomocí Božích poslů se dostáváte do spojení s láskou. A ta, jak víte, je to nejvyšší, ba přímo Bůh, Stvořitel. Jeho zákony vás časem – nemohu přesně říci kdy – přivedou zpátky k Němu.

Žízňete po takové svobodě, která vám umožní být méně závislí na hmotě! Protože pak jste schopni pomáhat budovat království Boží i na Zemi.

POZORUJTE SE!

Boží svatá láska ať vás obklopí!

Moje milované děti! Neustále vám připomínáme, abyste ve svém životě uskutečnili mnohé ze ctností, jakými Mistr a jeho milovaná Matka žili.

Pokora a skromnost

Často si myslíte, že můžete obstát jen tehdy, když si takzvaně lokty vydobudete své místo. Nemyslím vás tady, ale lid obecně. Jak velká byla oproti tomu pokora Mistra a pokora a skromnost jeho milované Matky!

V životě není třeba, abyste se štváli kvůli obživě a udržení si zaměstnání. Pro cestu vpřed je důležitá pokora a skromnost. Možná ne tolik ve hmotě, ale určitě ve víře, spiritualitě a opravdovém duchovním úsilí! Síla pokory je mocná! Vy to asi ještě nechápete - domníváte se, že s ní byste se daleko nedostali. Ale právě ti, kteří zůstávají skromně v pozadí, mohou potvrdit, že je jiní vyhledávají, protože jsou jim příjemní a mají vyzařování, které je druhým milé.

Být vzorem

A jací ještě máte být? Máte být vzorem, vyzařovat lásku a být laskaví!

Většina lidí si myslí, že musí hrát soudce nad jinými. Myslí si, že musí všude a na každém něco najít, něco vytknout a odsoudit. Jenomže všechny lidské děti jsou zatíženy negativními vlastnostmi; jeden více, druhý méně. Pozemský život vám Otec dal k tomu, abyste bojovali a bojovali s cílem odložit své negativní vlastnosti.

Nepřišli jste sem na svět, abyste „zářili ve světle ramp“, abyste vynikali, nýbrž abyste se učili. Učili se držet stranou, stát v pozadí. Abyste ve druhém viděli sestru, bratra, kterému rádi podáte pomocnou ruku.

Vlídna mysl

Vlídna mysl lidstvu chybí. Všichni se derou do popředí, chtějí vládnout a ovládat své okolí. Jenže to pečeti pád lidstva.

Moje milované děti, máte být dobré myslí, mírní, dobromyslní a klidní, máte se stát nositeli vlastností, jež symbolizuje holubice. Buďte opravdoví, pravdomluvní a upřímní, ne plni nenávisti a zloby. To druhé je totiž inspirováno negativní stranou a přináší zmar!

Mnoho lidí s takovými vlastnostmi vstupuje do pozemského života. Mají ale zde vše negativní odložit. A tak prosím: Pozorujte se! Stojí za to, abyste sledovali, jací jste - jaké jsou vaše vlastnosti a jak jsou silné. Položte vše na misku vah, pak si uvědomíte, zda se převažují do tmy či do světla.

Pevná víra

Máte také prověřit, zda je vaše víra pevná. Nejen říkat: „Ano, ano, já věřím!“ Nechte k sobě přijít zkoušky a prověřte, zda byla pevná, anebo jestli ji opět může příští náraz srazit.

Věřit je velká věc, a není to snadné! Mistr své učedníky tolik vyučoval, přesto všemu nedokázali uvěřit. Často potřebovali důkazy, aby víru upevnili. Tak je to i u vás, děti Země. Proto ještě jednou: Zkoumejte se! Myslím ale něco zcela jiného, než když se člověk samolibě prohlíží. Buďte na sebe přísní a upřímně se ptejte: „Potěším svého Pána a Mistra?“

Prosba za druhé

Prosíme také: Pomáhejte lidem! Neomlouvejte se: „Co já zmůžu?“ Každý může něco udělat! Nemusí to být vždy ve hmotě. Víte-li o někom, kdo trpí bolestmi nebo má jiné potíže, pak projeďte svou dobrou vůli, posadte se, zdvihněte ruce k nebi a v upřímné lásce prostě o sílu pro sestru či bratra! Tohle může dělat každý! Tady nikdo nemůže říct: „To neumím, to nedokážu!“ Neboť kdo volá Boha, ten bude vyslyšen!

Matka Marie je mezičlánkem mezi Pánem a lidmi. Byla jako vy lidským dítětem a pak si vyprosila, aby směla pomáhat všem, kteří ji upřímně plní lásky a důvěry volají o pomoc. Nezapomněli jste, moji milí, že toto smíte konat? My

vám to připomínáme ne proto, že vám chceme předepisovat, co dělat. Jednáme z upřímné lásky k vám.

Už jste se hodně naučili. Pozorují-li vaše duše, tak u mnohých z vás vidím, že jste leccos odstranili a stoupáte vzhůru. Ano, to je účelem pozemského života, pracovat, abyste jednou mohli říct: „Můj Bože, udělal jsem všechno, co bylo v mých silách! Snažil jsem se! Ale asi jsem byl slabý, a tak vezmi na zřetel, ó Pane, mou dobrou vůli!“

Uvěřte mi, když říkám, že byste litovali, kdybyste něco zmeškali. Neboť jak se můžete přiblížit tomu Jedinému, nekonečně Velkému, když přijdete ve špinavém šatu? Cesta je ještě dlouhá, přestože se snažíte. Ale má trvat ještě déle?

Až bude jasný večer, vzhledněte vzhůru. Spatříte nespočetné množství hvězd, budete je obdivovat. Pocítíte, že jste propojeni s nekonečností. Uvědomte si všechna souhvězdí, Mléčnou dráhu i to, co nemůžete vidět! Toto vše stvořil Bůh, jeho myšlenka, jeho božské bytí, jeho dech! On, jenž je Otcem vás všech, toto stvořil! Jeho dech proudí vším - vámi, lidskými dětmi, a všemi dalšími bytostmi, které nevidíte. Uvědomte si onu velikost Tvůrce, Jeho nekončící lásku a sílu Jeho záření! A potom vykročte. Kráčejte pomalu, leč vytrvale po cestě, jež vás zavede k Němu. Tam je váš cíl!

Mé milované děti, chápete, proč vás neustále vyzýváme, upomínáme, abyste ze všech sil zabudovali vše dobré a čisté nacházející se u vás do svého života? Pak při pohledu zpět uvidíte velikost Pána, pochopíte pokoru a možná trochu Jeho velikosti procítíte. Neboť on bydlí ve vás! Radostně stvrzuji, že jste majiteli částčky Jeho lásky, nachází se ve vás! Proto je také možné, abyste už jako člověk duchovně rostli i v tomto materiálním životě a šli touto cestou dál. Dál, pořád dál!

Řekněte si, prosím, v duchu se mnou: „Pane, dej mi sílu, abych bez zaváhání kráčel dál a dál stále blíž k Tobě, Bože můj!“ Amen.

Víra je jako wi-fi. Je neviditelná,
ale má moc tě připojit k tomu, co potřebuješ.

internet

Každé stvoření, které se ještě nevydalo cestou morální očisty,
je podobné cestovateli na moři odkázanému řídit se směrem vln.

Chico Xavier

PŘÍLIŠ TUŽEB ŽIVOT KOMPLIKUJE

Milí sourozenci!

Čím více pronikáme do kvality vnitřního života Ježíše, tím více se dozvídáme životních moudrostí, které pronesl, informací o tom, jak léčil nebo jak pomáhal druhým apod. Uvědomujeme si, že Ježíš přinesl pravdy, které pokud budeme následovat, nás dovedou k věčnému životu. My, Boží poslové, jsme je slíbili naplňovat a vám chceme umožnit, abyste se dostali blíže k jejich zárodkům a dokázali je používat pro svůj duchovní vývoj.

Josef z N. slíbil pomáhat při výkladu Ježíšových myšlenek. Sám do nich nejsem schopen proniknout. A prosím o prominutí, pokud nenajdu skrze prostředníka ten správný výraz. Srdečně za to děkuji.

„Nejdříve se snažte jít cestou k Bohu a konat to, co se Mu líbí. Ostatní vám pak bude přidáno. Nedělejte si starost o zítřek, vždyť váš nebeský Otec ví, co všechno potřebujete.“ Pustíme se do výkladu.

Kdo vlastně jsme? Jsme stvoření Boha, Jeho nezničitelné děti a malý odlesk Stvořitele. Jsme také dědicové Bohem darovaného místa v nebi. Toto vše měl Ježíš na mysli, když říkal: „...snažte se jít cestou k Bohu“. To je životní úkol nynější existence i pozdějšího bytí v nadzemí.

Poté následuje: „..konejte to, co je Bohu milé.“ Víte, co se Mu líbí? Stručně řečeno: Skrze Jeho přitažlivost se mu nitrem přibližovat. To znamená, nezaměnit cestičku do nebes za široké hlučné ulice temnoty. Lidské stvoření žijící na Zemi je schopno se zorientovat, ale jeho vůle rozhodne, zda úzkou stezkou půjde. Pokud tak učiní, dostaví se podle Ježíšových slov jistota o správnosti směru. Někteří sourozenci si myslí, že máme vykonávat činnosti čistě pozemské. Ano, ale v první řadě je nám dáno vědomí, že pozemský život je školou pro získání krásnějšího bohatšího života. Tomu se přibližujeme tím víc, čím víc se daří pozemskou pouť produchovnit. Pokud tak činíte, pak platí Ježíšova myšlenka: „Váš nebeský Otec ví, co všechno potřebujete.“ Je ale pro mě těžké vám toto objasňovat, když máte tolik tužeb, starosti, nouze atd. Uvědomte si, že nikdo si ze svého příbytku neodnese ani zrnko!

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Zpověď

Volala mi příbuzná. Měla špatné svědomí a chtěla se ho zbavit vyzpoví-dáním. Ale to by bylo jednoduché. Co se stalo?

Ovdověla a cítila se opuštěná. A tak se odstěhovala a nyní žije poblíž vdané sestry. Těšila se, že budou chodit na různé akce a povídat si s přáteli. Dopadlo to však jinak. Nevycházely spolu a jedna druhou obviňovaly. Až po několika měsících se to zlepšilo.

„Tak proč chceš jít ke zpovědi, když už je všechno v pořádku?“ ptala jsem se. „Mám špatné svědomí, protože na začátku jsem o ní špatně smýšlela. Proto chci požádat faráře, aby mě tohoto hříchu zprostil!“

Diskutovaly jsme o smyslu zpovědi. Cítila jsem, jak jsem při tom podpo-rována pomocníky z druhé strany, neboť se mi ji podařilo přesvědčit, aby k faráři nešla. Vždyť odpustit může jen ta osoba, na které se spáchá křivda, a tím se nedobrý uzlík rozmotá.

„Pak ale člověk vůbec nemusí chodit ke zpovědi!“ Hovořily jsme dlouho a došly k závěru, že jeden význam zpověď přece jen může mít: vede k pře-mýšlení o sobě a ke zkoumání svědomí.

Jenomže negativní myšlenky vůči sestře ji stále trápily, nevěděla, jak se nedobrého stavu zbavit.

Vysvětlila jsem, že existuje více možností: Může se za sestru, která má zdravotní problémy, modlit. Může ji, ačkoliv to už udělala, ještě jednou, ale obezřetně znovu poprosit o odpuštění a požádat, aby jí duchovní svět dal vhodná slova, protože objasňování „špatných myšlenek“ by mohlo opět vy-volat negativní reakce. A kvůli špatnému svědomí se má dodatečně obrátit ke svému duchovnímu průvodci o pomoc.

Příbuzná za rady poděkovala. Rozhodla se, že v každém případě se bude modlit a až nastane vhodná příležitost, opatrně se sestrou promluví. Naši duchovní průvodci napomohli, aby ji pochopila. Skrze inspiraci vykonali vyni-kající práci.

Hovor s dogmaticky věřícími

V čekárně u zubaře se živě bavily dvě starší ženy. Aniž bych sledovala jejich téma, využila jsem čas, abych požádala duchovní lékaře o to, ať lékaře vedou ruku při ošetřování zubů.

Když jedna z žen přišla na řadu, druhá se pohledem ujistila, že už tu sedíme jenom my dvě a zeptala se. „Jste také věřící?“ „Samozřejmě,“ řekla jsem s radostí. Když si svou domněnku potvrdila, začala vyprávět o osmdesátileté farmářce a tragédii, která postihla jejich rodinu. I o tom, jak se každé ráno po práci společně ve stáji modlí.

Měla jsem velkou radost, že jsem jí během jejího vyprávění mohla předat několik duchovních pravd. Měla kupříkladu dogmatickou představu o životě po smrti a já jí opatrně a s citem naznačila, že dotyčný hned žije dál a také to, že jejich modlitby jsou vyslyšené a velmi dotyčnému pomáhají. Všem duchovním pomocníkům za tuto šanci ze srdce děkuji.

Přiznat se k víře mě nestálo žádnou odvahu, ale pohovořit o pravdách, které nás učí duchovní poslové, znamenalo něco jiného. A protože se to vcelku podařilo, dostala jsem hned příští den další příležitost se opět k těmto pravdám doznat.

Co je v životě nejdůležitější

Ten den jsem kromě svých pracovních povinností měla další akce, a tak jsem se rozhodla rychle naobědvat v samoobsluze se zdravou výživou. Přišel si ke mně starší pán a bez okolků se zeptal: „Co je pro vás v životě nejdůležitější?“ „A pro vás?“ opáčila jsem.

Touto otázkou jsem chtěla zjistit jeho duchovní zaměření a současně získat čas na odpověď, kterou by přijal. Věděla jsem totiž, že sem chodí lidé spíše ezotericky orientovaní. V jeho obsáhlé odpovědi zazněla slova láska, vyrovnanost, klid, trpělivost, spokojenost, štěstí atd. Tehdy jsem mohla říci: „Pro mě je nejdůležitější upřímná důvěra v Boha spojená s aktivní láskou k bližnímu!“

Pokud jsem mohla z jeho výrazu vyčíst, nezvyklá odpověď ho překvapila. Zamyslel se a poté souhlasil.

Opět děkuji za duchovní vedení a za toto setkání!

Večer jsem o všem přemýšlela a došla k závěru, že by bylo asi lepší, kdybych uvedla nejvyšší přikázání – „Miluj Boha nade vše a svého bližního jako sebe sama“.

I za tento vhled děkuji svému duchovnímu průvodci. Zase jsem bohatší o zkušenost, kterou možná v další diskusi s hledajícími či tázajícími sourozenci uplatním. Upřímně děkuji všem duchovním pomocníkům!

Dušičky květin

U nás doma mělo opět proběhnout setkání. Toho se vždy účastní také „dušičky květin“. Tentokrát jsem už neměla žádné na zahradě, nedaleký obchod s květinami právě zavřeli a vypravit se do města z časových důvodů jsem již nemohla. Prosila jsem proto svého duchovního průvodce o radu a pomoc.

Najednou mě napadlo zajít do blízkého supermarketu, vždyť tam občas také nabízejí řezané i hrnkové květiny. Nejprve jsem nápad rozumově odmítla, vím, že jejich rostliny většinou bývají povadlé, odkvetlé či uschlé. Přesto jsem se tam vydala. Jako obvykle mě na regále přivítaly smutné dušičky květin. Už jsem chtěla odejít, když jsem na místě, kde jsem nikdy předtím žádné neviděla, spatřila čerstvě dovezené různobarevné kalanchoe, mé oblíbené. Radostně na mě svítily! Byly plné poupat, zcela čerstvé – jako by soutěžily o účast na našem modlitebním kroužku. Děkuji všem pomocníkům za duchovní vedení!

Oční víčko

Kdo důvěřuje, prožije zázrak každý den. Není pro mě lehké svěřit svůj zážitek papíru, ale svědomí mě napomíná, abych tak učinil.

Měl jsem povislé oční víčko, takže jsem měl podstatně menší úhel pohledu. Požádal jsem tedy o pomoc svého duchovního průvodce a vydal se na chirurgii. K lékaři jsem rozhovorem pojal důvěru a souhlasil s operací. V den operace jsem intenzivně prosil našeho duchovního učitele Harduse, aby mi zajistil podporu duchovních lékařů, prosil jsem také duchovní svět o pomoc. Zárok proběhl dobře a po pár hodinách jsem mohl odejít domů. I hojení probíhalo zdárně, a tak mohu jen a jen všem děkovat za pomoc.

Drsná kůže

Na ruce jsem měla oblast s drsnou kůží. Když mi lékař odebral vzorek, nález byl sice v pořádku, ale jednalo se o počáteční stádium rakoviny kůže. Takže byl stanoven den operace. V den zákroku se mi z tohoto místa kůže odloupala. Říkala jsem, že operace nebude tedy možná třeba, ovšem lékař chtěl mít jistotu, že místo je opravdu čisté. On netušil, že mi neustále proudí pomoc od duchovního průvodce, Harduse, Josefa a Marie, až po Krista a nebeského Otce.

Vzorek byl negativní! Děkuji všem za pomoc. Budu se i nadále snažit.